

EURÓPSKA KOMISIA
GENERÁLNE RIADITEĽSTVO PRE OBLASŤ KLÍMY
Riaditeľstvo B – Európsky a medzinárodný trh s uhlíkom

Návod k postupu č. 2
k metodike harmonizovaného bezodplatného pridelovania
emisných kvót v rámci EU-ETS po roku 2020

Pokyny k metodikám pridelovania emisných kvót na úrovni zariadenia

Konečná verzia vydaná 15. februára 2019

Tieto pokyny nepredstavujú oficiálne stanovisko Komisie a nie sú právne záväzné. Cieľom týchto pokynov je však objasniť požiadavky stanovené v smernici o EU ETS a FAR a sú nevyhnutné pre pochopenie týchto právne záväzných pravidiel.

Obsah

1	Pôsobnosť tohto návodu k postupu.....	3
2	Prehľad prístupov k pridelovaniu	4
2.1	Kedy uplatniť ktorý prístup na úrovni zariadenia?.....	4
2.2	Vplyv stavu úniku uhlíka na pridelovanie na úrovni (pod)zariadenia	7
3	Rozdelenie zariadení na podzariadenia.....	15
3.1	Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň produktu	15
3.2	Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň tepla	17
3.3	Stanovenie podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním	19
3.4	Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň paliva.....	20
3.5	Stanovenie podzariadení pre emisie z procesov.....	21
4	Stanovenie pridelených emisných kvót pre podzariadenie	24
4.1	Podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu	24
4.2	Podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla.....	27
4.3	Podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním	28
4.4	Podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva.....	29
4.5	Podzariadenie pre emisie z procesov.....	31
5	Predbežné a konečné pridelenie emisných kvót jednotlivým zariadeniam.....	33
5.1	Predbežné pridelenie emisných kvót.....	33
5.2	Konečné pridelenie emisných kvót	33
6	Určenie historickej úrovne činnosti.....	34
6.1	Štandardný prístup k určovaniu historickej úrovne činnosti	34
6.2	Určenie historickej úrovne činnosti, keď podzariadenie nebolo v prevádzke počas celého základného obdobia.....	35
7	Ďalšie príklady	39
7.1	Príklad 1: Zariadenie bez referenčných úrovní produktu a s rôznymi stavmi únikov uhlíka	39
7.2	Príklad 2: Kombinovaná výroba tepla a elektriny (CHP)	40
7.3	Príklad 3: Súhrnný príklad	41
	Príloha A: Porovnanie s Návodom k postupu č. 2 z roku 2011	48

1 Pôsobnosť tohto návodu k postupu

Tento návod k postupu je časťou skupiny dokumentov, ktorých cieľom je poskytnúť podporu členským štátom a ich príslušným orgánom pri jednotnom uplatňovaní v celej Únii metodiky na pridelovanie kvót pre štvrté obdobie systému obchodovania s emisnými kvótami v EÚ (po roku 2020) stanovenej Delegovaným nariadením Komisie **XX/XX**, „ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice o EÚ ETS, platné v celej Únii“ (FAR). Návod k postupu č. 1 so všeobecnými pokynmi pre metodiku pridelovania poskytuje prehľad legislatívneho rámca skupiny dokumentov s pokynmi. Vysvetľuje tiež, ako sa jednotlivé dokumenty s pokynmi navzájom týkajú a poskytuje slovník terminológie používanej v celom návode¹.

Tieto pokyny obsahujú všeobecnú metodiku harmonizovaného bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a opísanú v návode k postupu č. 1 a vysvetľujú, ako sa metodika pridelovania uplatňuje *na úrovni zariadenia* vrátane vplyvu ustanovení určených na riešenie vystavenia významnému riziku úniku uhlíka. Opisuje rôzne typy podzariadení, ktoré sa rozlišujú v metodike na tento účel, ako aj prístup na určenie pridelenia pre každý typ podzariadenia.

V časti 2 sú opísané 4 prístupy na určenie pridelovania na úrovni zariadenia a vplyv stavu úniku uhlíka zo zariadenia. V časti 3 je následne vysvetlené, ako rozdeliť zariadenia na podzariadenia, po ktorých časti 4.1 až 4.5 podrobne vysvetľujú každý prístup pomocou jednoduchých príkladov. Posledné kroky v pridelovaní sú potom vysvetlené v časti 5. Časť 6 sa zameriava na určenie historických úrovní činnosti. Ďalšie príklady, ako určiť pridelovanie na úrovni zariadenia, sú uvedené v časti 7. Prehľad hlavných zmien v tomto návode k postupu v porovnaní s verziou z roku 2011 vytvorenou pre fázu 3 je uvedený v prílohe A.

Nezabudnite, že tieto pokyny neuvádzajú prvky metodiky týkajúce sa špecifických odvetví alebo osobitné ustanovenia napr. o odpadových plynách alebo medziodvetvových tepelných tokoch. Pre viac informácií o týchto aspektoch sa odvolávame na iné pokyny, ako je uvedené v časti 1.2 návodu k postupu č. 1.

Odkazy na články v tomto dokumente sa vzťahujú na revidovanú smernicu EU ETS a FAR.

Poznámka k nevyriešeným otázkam v tejto verzii návodu k postupu

Keďže rozhodovanie o metodike pridelovania emisných kvót ešte nie je dokončené, niektoré prvky tohto Návodu k postupu nie sú zatiaľ definované. Týka sa to najmä otázok súvisiacich s vykonávacím aktom, ktorý sa má ešte prijať ohľadom podrobných pravidiel týkajúcich sa zmien bezodplatného pridelovania kvót, aktualizácie referenčných hodnôt a nového zoznamu odvetví ohrozených únikom uhlíka. Okrem toho sa môže vzťahovať aj na odkazy na samotnú legislatívu alebo na sprievodné dokumenty s pokynmi, ktoré sa ešte majú pripraviť alebo dokončiť.

¹ Všetky návody k postupu sú na adrese: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

2 Prehľad prístupov k pridelovaniu

Táto časť vysvetľuje rôzne prístupy na výpočet pridelovania na úrovni podzariadenia pre rôzne typy zariadení a podmienky, za ktorých sa má každý z nich uplatňovať (časť 2.1). V časti 2.2 je následne vysvetlené, ako stav úniku uhlíka zariadenia ovplyvňuje jeho pridelovanie emisných kvót.

2.1 Kedy uplatniť ktorý prístup na úrovni zariadenia?

Bezodplatné pridelovanie kvót bude v rozsahu, v akom je to možné, založené na referenčných úrovniach produktu ex ante pre celú Úniu. Vo všetkých prípadoch však nie je možné definovať referenčné úrovne produktu, napr. z dôvodu príliš rôznorodého alebo meniaceho sa sortimentu produktov. V týchto prípadoch sa používajú tzv. „núdzové“ prístupy založené na referenčnej úrovni tepla, referenčnej úrovni paliva alebo prístup „emisie z procesov“.

Vo všeobecnosti sa pridelovanie jednotlivým zariadeniam stanovuje podľa nasledovných krokov, ako sa podrobnejšie uvádza v *návode k postupu č. 1 o všeobecných pokynoch pre metodiku pridelovania*:

- Zariadenie je rozdelené na podzariadenia, na ktoré sa vzťahujú rôzne typy referenčných úrovní, a to v závislosti od toho, či sa ich produkty považujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka, alebo nie;
- Pridelenie na úrovni podzariadenia sa stanoví vynásobením historickej úrovne činnosti podzariadení (HAL) príslušnou referenčnou úrovňou a príslušnými korekčnými faktormi vrátane koeficientu rizika úniku uhlíka (CLEF);
- Príslušné pridelovanie podzariadení sa sčíta na úrovni zariadenia. Táto suma sa označuje ako „predbežné bezodplatné pridelenie“. K tomu, aby sa dospelo ku konečnému prideleniu, je možné uplatniť medziodvetvový korekčný faktor (CSCF) v prípade, že súčet predbežného bezodplatného pridelenia presiahne množstvo bezodplatných kvót. Pre výrobcov elektriny, ktorí sú oprávnení na bezodplatné pridelovanie, ako napr. vysokoúčinná kogenerácia a diaľkové vykurovanie, sa v rokoch, v ktorých sa neuplatňuje CSCF, uplatňuje faktor lineárneho zníženia.

Pre výpočet pridelovania emisných kvót zdarma jednotlivým podzariadeniam sa používajú štyri prístupy pridelovania. Uvedené prístupy sa uplatňujú v tomto presnom poradí použiteľnosti, ako sa vyžaduje v článku 10 ods. 2) FAR:

- prístup referenčná úroveň produktu;
- prístup referenčná úroveň tepla;
- prístup referenčná úroveň paliva;
- prístup emisie z procesov.

Tabuľka 1 uvádza prehľad podmienok týkajúcich sa každého prístupu.

Chceli by sme upozorniť, že vyššie uvedený prístup referenčná úroveň tepla sa uplatňuje na 2 rôzne typy podzariadení, podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla a novo zriadené (vo fáze 4) podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním. Vysvetlenie pojmov a definícií týkajúcich sa diaľkového vykurovania vo fáze 4 nájdete v textovom poli, ako aj v samostatných častiach v časti 3 a 4 nižšie.

Koncepty diaľkového vykurovania vo fáze 4

Diaľkové vykurovanie sa vo vzťahu k EU ETS a jeho pravidlám bezodplatného pridelovania vo fáze 4 nazýva rôznymi

Spôsobmi. Je možné rozlišovať medzi:

- diaľkové vykurovanie ako **činnosť** definovaná v článku 2 ods. 4) FAR ako:
„distribúcia merateľného tepla na účely vykurovania alebo ochladzovania priestorov alebo ohrievania vody v domácnosti prostredníctvom siete do budov alebo miest, ktoré nepatria do systému EU ETS, s výnimkou merateľného tepla používaného na výrobu produktov a na súvisiace činnosti alebo výrobu elektrickej energie“
- **zariadenie** spojené s diaľkovým vykurovaním, zariadenie na výrobu tepla pre diaľkové vykurovanie, ktorým môže byť zariadenie ETS alebo zariadenie nespádajúce do systému ETS, v závislosti od typu a kapacity použitého zariadenia;
- **distribútor** diaľkového vykurovania, ktorý distribuuje teplo prostredníctvom siete diaľkového vykurovania, ktorú môže vyrábať buď samotný distribútor, alebo nakupovať od tretích strán;
- **sieť** diaľkového vykurovania, rozvodná sieť potrubí a zariadenia používané na distribúciu tepla na účely diaľkového vykurovania;
- **podzariadenie** spojené s diaľkovým vykurovaním, podzariadenie definované v zariadení ETS pre účely určenia pridelenia kvót zariadeniu v súvislosti s merateľným teplom odvádzaným na účely diaľkového vykurovania, ako je definované v článku 3 písm. (d) FAR;
- **účel** diaľkového vykurovania, pre rozlíšenie odvádzaného tepla oprávneného na bezodplatné pridelenie („merateľné teplo odvádzané na účely diaľkového vykurovania“) od neoprávneného odvádzaného tepla (na iné účely, napríklad na výrobu elektriny).

Tabuľka 1: Podmienky, za ktorých sa uplatňuje každý zo štyroch prístupov

Prístup	Hodnota	Podmienky
Referenčná úroveň produktu	Pozri zoznam v BMU ² pre konečné hodnoty	Referenčná úroveň produktu je k dispozícii v prílohe I FAR. Produkty spĺňajú podrobné kritériá uvedené v prílohe I FAR vysvetlené v návode k postupu č. 9.
		<p>Pre podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla:</p> <p>Aby sa tepla týkalo podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla (článok 2 ods. 3), malo by spĺňať všetkých šesť nižšie uvedených podmienok:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Teplo je merateľné (ako prepravované v určiteľnom potrubí alebo rozvodu pomocou prepravného média, sú alebo môžu byť inštalované merače tepla³) (článok 2 ods. 7-8); 2. Teplo je využívané pre nejaký účel (výroba produktov, mechanická energia, vykurovanie, chladenie); 3. Teplo nie je využívané na výrobu elektriny 4. Teplo nie je vyrábané v rámci hraníc referenčnej úrovne produktu z kyseliny dusičnej (článok 16 ods. 5));

² Pridať hypertextový odkaz

³ Pre viac informácií pozri *návod k postupu č. 5 o monitorovaní a podávaní správ.*

Referenčná úroveň tepla⁴ **XX** emisných kvót / TJ čistého merateľného tepla

5. Teplo nie je spotrebúvané v rámci systémových hraníc referenčnej úrovne produktu;

6. Teplo je:

- spotrebúvané v rámci hraníc zariadenia ETS a je vyrábané v zariadení ETS;

ALEBO

- je vyrábané v rámci hraníc zariadenia ETS a je spotrebúvané zariadením mimo ETS alebo iným subjektom pre iné účely než pre:
 - výrobu elektriny,
 - diaľkové vykurovanie.

Pre podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním:
 Teplo by malo spĺňať podmienky 1 až 4 vyššie, malo byť vyrobené zariadením ETS A musí byť odvádzané na účely diaľkového vykurovania (článok 2 ods. 5). *Teplo vyrábané mimo EÚ ETS nie je oprávnené na bezodplatné pridelovanie. Viac informácií o cezhraničných tokoch tepla sa uvádza v návodoch k postupu č. 6.*

Referenčná úroveň paliva **XX** emisných kvót / TJ použitého paliva

Aby sa palivových vstupov⁵ týkalo podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva (článok 2 ods. 6), mali by spĺňať všetky štyri nižšie uvedené podmienky:

- Palivo nie je spotrebúvané v rámci systémových hraníc podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu alebo tepla
- Palivo nie je spotrebúvané na výrobu elektriny
- Palivo nie je spotrebúvané, s výnimkou prípadu bezpečnostného spaľovania.
- Palivo je spaľované za účelom:
 - priamej výroby tepla alebo chladu bez prepravného média tepla (teplo nie je možné merať)

ALEBO

- výroby mechanickej energie, ktorá nie je používaná pre výrobu elektriny

ALEBO

Prístup	Hodnota	Podmienky
---------	---------	-----------

- výroby produktov.

Aby sa emisii z procesov týkalo podzariadenie spojené s emisiami z procesov (čl. 2 ods. 10)), mali by sa splniť obe nižšie uvedené podmienky:

- Emisii sa netýka referenčná úroveň produktu ani žiadny z ďalších núdzových postupov;
- Emisie považované za „emisie z procesov“ sú:
 - inými emisiami skleníkových plynov než emisiami CO₂, sú uvedené v prílohe I smernice 2003/87/ES a objavujú sa mimo rámec systémových hraníc referenčnej úrovne produktu uvedených v prílohe I FAR
 - emisiami CO₂ spôsobenými niektorými z nižšie uvedených činností; môžu byť posudzované iba emisie CO₂ priamo a bezprostredne spôsobené výrobným procesom alebo chemickou reakciou,

⁴ Vrátane toho, ak sa použije na podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním, pre viac informácií pozri časť 3.3

⁵ V tomto prípade „palivo“ bude v prípade potreby zahŕňať časť odpadových plynov, ktorá sa pripisuje *spotrebe* odpadových plynov, ak je mimo podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu. Pre viac informácií pozri návod k postupu č. 8 o odpadových plynoch a podzariadeniach spojených s emisiami z procesov.

		<p>netýka sa emisií CO₂ z oxidácie alebo CO alebo inej nedokončenej oxidácie uhlíka nehľadiac na to, či táto oxidácia prebieha v rovnakej alebo samostatnej technickej jednotke, príklad: emisie CO₂ z oxidácie CO pri otvorenom spaľovaní nie je možné považovať za emisie z procesov podľa tejto kategórie (ale môžu spadať do tretej kategórie, ak budú splnené kritériá - <i>ďalšie informácie o spaľovaní odpadových plynov pri otvorenom spaľovaní nájdete v návode k postupu č. 8 odpadových plynov a podzariadeniach spojených s emisiami z procesov</i>).</p>
Prístup emisie z procesov	0,97 emisných kvót / emisie z procesov v tonách	<p>Emisie pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov pre účely výroby merateľného tepla, nemerateľného tepla alebo elektriny MÍNUS ekvivalentné emisie zo spaľovania určitého množstva zemného plynu s rovnakým energetickým obsahom, ako majú tieto plyny, pričom sa zohľadnia rozdiely v účinnosti premeny energie (ďalšie informácie o definícii odpadových plynov a zodpovedajúcom pridelovaní emisných kvót nájdete v <i>návode k postupu č. 8 odpadových plynov a podzariadeniach spojených s emisiami z procesov</i>).</p> <p>Relevantné procesy (za predpokladu, že slúžia pre hlavný účel iný než je výroba tepla):</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ chemická alebo elektrolytická redukcia zlúčenín kovov v rudách, koncentrátoch a druhotných surovinách; ○ odstraňovanie nečistôt z kovov a zlúčenín kovov; ○ tepelný rozklad uhličitanov s výnimkou uhličitanov k čisteniu spalín; ○ chemická syntéza, pri ktorej sa na reakcii podieľa materiál obsahujúci uhlík; ○ použitie prísad alebo surovín obsahujúcich uhlík; ○ chemická alebo elektrolytická redukcia oxidov polokovov a oxidov nekovov, ako sú oxidy kremíka a fosfáty.

Upozorňujeme, že otázka, ako sa vysporiadať so spätným získaním tepla z rôznych typov podzariadení, je obsiahnutá v časti 3.4.

2.2 Vplyv stavu úniku uhlíka na pridelovanie na úrovni (pod)zariadenia

Odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sú považované za vystavené významnému riziku úniku uhlíka, sú tie, ktoré môžu byť vystavené značnej konkurenčnej nevýhode voči konkurentom nachádzajúcim sa v oblastiach mimo EÚ, ktoré nemajú podobné emisné obmedzenia. Delegovaný akt Komisie, ktorým sa stanovuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka, bol prijatý 15. februára 2019 na základe kritérií stanovených v článku 10b smernice EU ETS⁶. Identifikuje 63 (pod) odvetví, ktoré sa považujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka. Dohodnutý zoznam bude v platnosti 10 rokov, t.j. nebude sa aktualizovať počas štvrtej fázy EU ETS a bude v tomto dokumente označovaný ako „Zoznam odvetví ohrozených únikom uhlíka“ (alebo CLL). Odvetvia a pododvetvia zahrnuté do zoznamu sa tu tiež označujú ako „ohrozené únikom uhlíka“

⁶ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances/leakage_en#tab-0-1

(alebo (pod) odvetvia CL, pričom (pod) odvetvia nezaraďené do zoznamu sa nazývajú „neohrozené únikom uhlíka“ (alebo (pod) odvetvia bez CL).

Kódy NACE a PRODCOM

Posúdenie oprávnenosti (pod)odvetví v zozname je v zásade založené na ich klasifikačných kódoch NACE, hoci pre mnohé pododvetvia vychádza z podrobnejšie členených klasifikačných kódov PRODCOM.

Kódy NACE sú štvormiestne kódy, ktoré sa používajú na klasifikáciu odvetvia, ku ktorému patrí zariadenie na základe vykonávaných činností. Kódy sú prevzaté z klasifikácie hospodárskych činností v Európskom spoločenstve. Kód PRODCOM je 8-miestny kód a označuje PRODUKTY Európskeho spoločenstva. Ide o prieskum vyrábaných výrobkov, ktorý sa riadi nariadením EÚ (3924/91). Definície výrobkov sú štandardizované v celej EÚ s cieľom zabezpečiť porovnateľnosť údajov členských štátov a tvorby európskych agregátov na úrovni výrobkov. Existuje priamy vzťah medzi kódmi NACE a PRODCOM a prvé 4 číslice kódu PRODCOM sa zhodujú so 4 číslicami kódu NACE.

Zariadenia v (pod) odvetviach v zozname CLL dostávajú bezplatne až 100 % kvót na úrovni referenčnej úrovne. Zariadenia v odvetviach, ktoré nie sú v uvedenom zozname, namiesto toho dostanú len 30 % svojich kvót na úrovni referenčnej úrovne bezplatne, pričom tento podiel sa po roku 2026 bude znižovať na 0% v roku 2030. Výnimka sa vzťahuje na podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním, pre ktoré podiel kvót prijatých bezplatne zostáva na 30 % aj po roku 2026. Tieto podiely sú vyjadrené v tzv. koeficiente rizika úniku uhlíka (CLEF), ktorý je stanovený na 1 pre odvetvia ohrozené únikom uhlíka a 0,300 na začiatku fázy 4 pre odvetvia neohrozené únikom uhlíka. Tabuľka 2 zobrazuje vývoj týchto hodnôt CLEF v čase pre rôzne rozlišované kategórie.

Tabuľka 2. Prehľad koeficientov rizika úniku uhlíka (CLEF) pre (pod) odvetvia ohrozené únikom uhlíka (CL), pre (pod) odvetvia neohrozené únikom uhlíka (non-CL) a podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním⁷

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
CLEF pre (pod) odvetvia CL	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CLEF pre (pod) odvetvia non-CL	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.225	0.150	0.075	0
CLEF pre podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300	0.300

⁷ Podlieha preskúmaniu v súlade s článkom 30 smernice o znižovaní CLEF po roku 2026, ak neexistujú žiadne

Predbežné bezodplatné pridelenie sa určuje vynásobením referenčnej úrovne historickou úrovňou činnosti a príslušným CLEF. Keďže referenčné úrovne platia pre podzariadenia, CLEF sa uplatňuje aj na úrovni podzariadení. Generické rovnice pre výpočet predbežnej sumy potrebnej na výpočet CSCF sú takéto:

$$F_{i,k} = BM_i \times HAL_i \times CLEF_{i,k}$$

kde:

$F_{i,k}$	Ročné predbežné pridelenie pre podzariadenie i v roku k (emisné kvóty na jeden rok),
BM_i	Uplatniteľná referenčná úroveň (emisné kvóty na jednotku činnosti ⁸);
HAL_i	Historická úroveň činnosti podzariadenia (jednotka činnosti na rok);
$CLEF_{i,k}$	Uplatniteľný koeficient rizika úniku uhlíka (bez jednotky).

Konečné bezodplatné pridelenie sa stanoví po výpočte CSCF, ak je to vhodné, na úrovni zariadenia, ako je opísané v časti 5.1.

Pre podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu

Pri výpočte množstva kvót pre produkty s referenčnými úrovňami sa na určenie použiteľného CLEF použije Zoznam odvetví ohrozených únikom uhlíka. V prípade, že produkt vyrábaný podzariadením pre referenčnú úroveň produktu je v zozname (t.j. jeho kód NACE alebo kód PRODCOM je na zozname), použitý CLEF bude 1. Ak nie je v zozname, použije sa klesajúci faktor uvedený v tabuľke 2 (CLEF pre (pod) odvetvia non-CL. CLL vychádza z revízie 2 NACE, so zodpovedajúcimi údajmi PRODCOM z roku 2010. Pozri časť 4.1 pre viac informácií.

významné riziká úniku uhlíka a v prípadoch nevystavenia riziku úniku uhlíka a pre diaľkové vykurovanie.

⁸ tona produktu (alebo CWT) pre podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu, GJ tepla pre podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla (a diaľkové vykurovanie) GJ paliva pre podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva alebo t CO₂ pre podzariadenia spojené s emisiami z procesov.

Pre núdzové podzariadenia

Keď ide o prístup referenčné úrovne tepla a paliva a/alebo prístup emisie z procesov, použitý CLEF závisí od toho, či emisie tepla, paliva alebo z procesov sú alebo nie sú spojené s procesom výroby produktu obsiahnutého v Zozname odvetví ohrozených únikom uhlíka. V prípade, že je vyrábaný produkt v Zozname CLL, použitý CLEF je 1 vo všetkých rokoch, inak sa použije klesajúci CLEF.

Keď zariadenie odvádza teplo do iného zariadenia, je potrebná väčšia pozornosť. V prípade, že podzariadenie odvádza teplo do zariadenia ETS, uplatňuje sa stav úniku uhlíka v podzariadení, v ktorom sa používa dovážané teplo. Je to preto, že v rámci FAR sa emisné kvóty pridelujú spotrebiteľom tepla, pokiaľ zariadenie privádzajúce teplo nie je v systéme EÚ ETS. V druhom prípade sa kvóty poskytujú výrobcovi tepla. Viac informácií o postupe pridelovania v prípade cezhraničných tokov tepla nájdete v *návode k postupu č. 6*.

Stav úniku uhlíka u dovozcu tepla môže byť odvodený z CLL založeného na produkte (produktoch), ktorý zariadenie privádzajúce teplo vyrába, ako je opísané vyššie. Ak zariadenie odvádza teplo do zariadenia nespádajúceho do systému ETS, predpokladá sa, že stav úniku uhlíka privádzajúceho zariadenia nebude štandardne ohrozený, pokiaľ nie je možné preukázať „rizikový“ stav produktov, na ktoré sa odvádzané teplo používa. Príslušná dokumentácia k dôkazom musí byť zahrnutá v správe o zbere údajov. Príslušné orgány musia prehodnotiť tieto dokumenty a schváliť ich pred zmenou stavu CL. V prípade, že zariadenie odvádza teplo do diaľkového vykurovania, odvádzajúce podzariadenie sa bude vždy považovať za podzariadenie bez úniku uhlíka (CL).

„Pravidlo de minimis“

V prípade, že existuje viac ako jeden stav úniku uhlíka na jeden typ núdzového podzariadenia v rámci jedného zariadenia, FAR predpokladá možnú metódu na zjednodušenie zberu údajov, ak sa jedna úroveň činnosti môže považovať za „dominantnú“⁹. Konkrétnejšie, ak najmenej 95 % historickej úrovne činnosti podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla (resp. podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva alebo podzariadenia spojeného s procesmi z emisí) slúži odvetviám alebo pododvetviám, ktoré sa považujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka, môže sa považovať za jedno podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla (resp. podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva alebo podzariadenie spojené s procesmi z emisí), ktoré sa ako celok sa považuje za vystavené významnému riziku úniku uhlíka. Platí aj opačná situácia a celé podzariadenie sa nepovažuje za vystavené významnému riziku úniku uhlíka, ak aspoň 95 % historickej úrovne činnosti nie je vystavenej riziku. V oboch prípadoch nie je potrebné určiť pridelenie pre zvyšných 5 % emisí samostatne. Uplatnenie pravidla de minimis v tomto prípade neovplyvní povinnosti monitorovania. *Viac informácií nájdete v návode k postupu č. 5 o monitorovaní a podávaní správ.*

⁹ Článok 10 ods. 3) FAR

Toto pravidlo sa vzťahuje aj na podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním v kombinácii s podzariadením pre referenčnú úroveň tepla: keď aspoň 95 % historickej úrovne činnosti možno priradiť niektorému z troch podzariadení pre referenčnú úroveň tepla (t.j. podzariadeniu pre referenčnú úroveň tepla s rizikom úniku uhlíka, podzariadeniu pre referenčnú úroveň tepla bez rizika úniku uhlíka (non-CL) a podzariadeniu spojenému s diaľkovým vykurovaním), prevádzkovateľ sa môže rozhodnúť, že priradí zvyšných 5 % tomuto istému podzariadeniu.

Keďže historická úroveň činnosti je založená na aritmetickom priemere počas základného obdobia, toto pravidlo sa bude uplatňovať na tento aritmetický priemer bez ohľadu na to, či pravidlo 95 % platilo pre každý rok základného obdobia alebo nie.

Na úrovni zariadenia

Predbežné pridelenie na úrovni zariadenia sa určuje súčtom pridelenia na podzariadenia v rámci jeho systémových hraníc. V ďalšej časti sa podrobnejšie vysvetľuje, ako sa má zariadenie rozdeliť na samostatné podzariadenia na účely určenia pridelenia.

Príklad: Zariadenie bez referenčných úrovní produktu a s odlišným stavom úniku uhlíka (CL)

V uvedenom príklade zariadenie vyrába tri produkty: A, B a C. Kód NACE alebo kód PRODCOM (tieto sú viac rozčlenené ako kódy NACE) sa potom kontrolujú v porovnaní so zoznamom produktov, pri ktorých existuje riziko úniku uhlíka.

Aby sme to uviedli v praktickom príklade, predpokladá sa, že zariadenie vyrába surový sójový olej (Produkt A, kód PRODCOM 15411210), surový repkový olej (Produkt B, kód PRODCOM 15411260) a rafinovaný sójový olej (Produkt C, kód PRODCOM 15421110). Prvé 4 čísla kódov sú 1541 pre surové oleje a 1542 pre rafinovaný olej. Kontrolovaním týchto číslíc oproti Zoznamu odvetví ohrozených únikom uhlíka sa zistilo, že kód NACE 1541 je v zozname, kým kód 1542 nie je. Okrem toho kódy PRODCOM pod číslom 1542 nie sú uvedené v bode "1.4. MIMO ÚROVNE NACE-4 NA ZÁKLADE KVANTITATÍVNYCH KRITÉRIÍ UVEDENÝCH V ODSEKU 15 A 16 ČLÁNKU 10a SMERNICE 2003/87/ES". To znamená, že produkty spojené s kódom 1541 sa považujú za produkty vystavené významnému riziku úniku uhlíka (ide o surový sójový olej a surový repkový olej), ale nie za produkt spojený s kódom 1542 (rafinovaný sójový olej).

Toto je zhrnuté na nasledujúcom obrázku a produkty A a B sú považované za produkty vystavené významnému riziku úniku uhlíka, a produkt C nie.

Zemný plyn (TJ)

Vykur. olej (TJ)

Teplo (TJ)

Produkt A

- žiadna referenčná úroveň
- vystavený úniku uhlíka

Produkt B

- žiadna referenčná úroveň
- vystavený úniku uhlíka

Produkt C

- žiadna referenčná úroveň
- NEvystavený úniku uhlíka

Výrobný postup

Obrázok 1 Zariadenie, v ktorom sa vyrábajú produkty, ktoré sa považujú za vystavené a ktoré sa nepovažujú za vystavené úniku uhlíka

Keďže sa na produkty A, B a C nevzťahuje žiadna referenčná úroveň produktu, použijú sa núdzové prístupy. Keďže nedochádza k žiadnym emisiám z procesov, sú relevantné iba referenčná úroveň tepla a paliva.

Nakoľko stav úniku uhlíka nie je rovnaký pre všetky produkty, celkom budú existovať štyri podzariadenia ako sa uvádza nižšie:

- Podzariadenie 1: Referenčná úroveň tepla pre produkty, ktoré sa považujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka (produkty A a B);
- Podzariadenie 2: Referenčná úroveň tepla pre produkty, ktoré sa nepovažujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka (produkt C);
- Podzariadenie 3: Referenčná úroveň paliva pre produkty, ktoré sa považujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka (produkty A a B);
- Podzariadenie 4: Referenčná úroveň paliva pre produkty, ktoré sa nepovažujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka (produkt C).

Do podzariadení 3 a 4 sa zahrnie iba palivo, ktoré sa nepoužíva na výrobu merateľného tepla.

Na určenie toho, či sú skutočne potrebné všetky štyri podzariadenia, sa uplatňuje pravidlo 95 %. Vypočítajú sa historické úrovne činnosti podzariadení pre referenčnú úroveň tepla a podzariadení pre referenčnú úroveň paliva a porovnajú sa s celkovou sumou.

Vysvetlivky:

Ak údaje, ktorými sa má určiť, aká časť merateľného tepla, paliva alebo emisií sa pripisuje produktom, ktoré sa považujú za vystavené a nevystavené významnému riziku úniku uhlíka, nie sú k dispozícii, výstupy, vstupy a emisie sa priradia príslušnému produktu pomerne k množstvu vyrábaného produktu. V prípade nedostatku údajov sa môžu použiť náhradné údaje a odhady (napr. % hodnoty, ako to umožňuje šablóna zberu údajov), vždy s podporou dôkazov poskytnutých prevádzkovateľom.

To znamená, že v prípade, že sa produkt považuje za vystavený významnému riziku úniku uhlíka (napr. kazeín), ale výrobný proces produktu zahŕňa výrobu medziproduktov, ktoré sa nepovažujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka (napr. čerstvé odstredené mlieko) alebo vedľajších produktov, ktoré sa nepovažujú za vystavené významnému riziku úniku uhlíka, príslušné údaje sa rozdelia, aby sa príslušnému procesu pridelil správny stav úniku uhlíka.

Ak aritmetický priemer tepla spotrebúvaného na výrobu produktov A a B predstavuje aspoň 95 % celkového tepla spotrebúvaného v zariadení, bude existovať iba jedno podzariadenie pre teplo, vrátane celkového spotrebovaného tepla, ktoré sa bude považovať za vystavené významnému riziku úniku uhlíka. Ak je nižší ako 5 %, bude existovať iba jedno podzariadenie pre teplo vrátane celkového tepla spotrebúvaného v zariadení, ktoré sa však nebude považovať za vystavené úniku uhlíka. Podobne, ak aritmetický priemer palív spaľovaných na výrobu produktov A a B je vyšší ako 95 % v porovnaní s palivami spaľovanými v celom zariadení, potom bude existovať iba jedno podzariadenie pre palivo vrátane celkového množstva paliva spaľovaného v zariadení a považuje sa za vystavené riziku úniku uhlíka. Ak je naopak nižší ako 5 %, bude existovať iba jedno podzariadenie pre palivo vrátane celkového množstva paliva spaľovaného v zariadení, ktoré sa nebude považovať za vystavené úniku uhlíka.

Na účely tohto postupu sa predpokladá, že v oboch podzariadeniach sú historické úrovne činnosti nižšie ako 95 %, a preto sa uplatňujú všetky štyri identifikované podzariadenia.

Pri výpočte emisných kvót by vzorce, ktoré sa majú použiť v každom podzariadení, boli tieto:

- podzariadenie 1: Predbežné pridelenie = $BM_h \times HAL_h(A+B) \times CLEF_{CL}$;
- podzariadenie 2: Predbežné pridelenie = $BM_h \times HAL_h(C) \times CLEF_{non-CL,k}$;
- podzariadenie 3: Predbežné pridelenie = $BM_f \times HAL_f(A+B) \times CLEF_{CL}$;
- podzariadenie 4: Predbežné pridelenie = $BM_f \times HAL_f(C) \times CLEF_{non-CL,k}$.

Kde:

BM_h = referenčná úroveň tepla (EUA/TJ);

$HAL_h(A+B)$ = historická spotreba čistého merateľného tepla na výrobu A a B (TJ/rok);

$HAL_h(C)$ = historická spotreba čistého merateľného tepla na výrobu C (TJ/rok);

BM_f = referenčná úroveň paliva (EUA/TJ);

$HAL_f(A+B)$ = historická spotreba paliva na výrobu A a B (TJ/rok);

$HAL_f(C)$ = historická spotreba paliva na výrobu C (TJ/rok);

CLEF = koeficient rizika úniku uhlíka (bez jednotky, pozri tabuľku 2 pre CL/non-CL CLEF pre jednotlivé roky k).

Predbežné pridelenie pre podzariadenia 1 a 3 bude preto pre všetky roky:

- podzariadenie 1: Predbežné pridelenie = $BM_h \times HAL_h(A+B) \times 1$
- podzariadenie 3: Predbežné pridelenie = $BM_f \times HAL_f(A+B) \times 1$

A Predbežné pridelenie pre podzariadenia 2 a 4 bude:

V období rokov 2021-2026:

- podzariadenie 2: Predbežné pridelenie = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0,300$
- podzariadenie 4: Predbežné pridelenie = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0,300$

V roku 2027:

- podzariadenie 2: Predbežné pridelenie = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0,225$
- podzariadenie 4: Predbežné pridelenie = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0,225$

S ďalej sa znižujúcimi faktormi non-CL CLEF do roku 2030, kedy predbežné pridelenie pre podzariadenia 2 a 4 bude:

- podzariadenie 2: Predbežné pridelenie = $BM_h \times HAL_h(C) \times 0 = 0$
- podzariadenie 4: Predbežné pridelenie = $BM_f \times HAL_f(C) \times 0 = 0$

3 Rozdelenie zariadení na podzariadenia

Prvým krokom pri výpočte emisných kvót pridelovaných zariadeniu je stanovenie takzvaných podzariadení. Podzariadením sa rozumie všetky vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie týkajúce sa konkrétneho režimu pridelovania. Upozorňujeme, že hranice podzariadení nie sú nevyhnutne určované podľa hraníc fyzických procesných jednotiek. Mali by sa chápať ako systémové hranice hmotnostnej a energetickej bilancie pre špecifický účel FAR.

Ako je opísané v návode k postupu č. 1 o všeobecných pokynoch pre metodiku pridelovania, zariadenie je možné rozdeliť maximálne do $n+7$ podzariadení, pričom písmenom n sa rozumie počet referenčných úrovní produktu príslušných pre dotknuté zariadenie, doplnený o 2 podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla (CL a non-CL), 2 podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva (CL a non-CL), 2 podzariadenia spojené s emisiami z procesov (CL a non-CL) a podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním¹⁰. *Pre viac informácií o type rozlišovaných podzariadení, pozri návod k postupu č. 1 a príslušné definície rôznych typov podzariadení, pozri prílohu B návodu k postupu č. 1.*

Všetky vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie v zariadení musia byť priradené podzariadeniu, pokiaľ sa netýkajú akéhokoľvek procesu neoprávneného pre bezodplatné pridelovanie. Príkladom je výroba elektriny v zariadení, spaľovanie okrem bezpečnostného spaľovania, ktoré nie je pokryté podzariadením pre referenčnú úroveň produktu alebo výrobou merateľného tepla odvádzaného do iných zariadení EÚ ETS¹¹.

Pozornosť je nutné venovať tomu, aby sa podzariadenia neprekrývali. Vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie by nemali byť zahrnuté do viac než jedného podzariadenia a každému podzariadeniu budú pridelené emisné kvóty podľa jedinej metodiky pridelovania. *(Ďalšie pokyny k vlastnostiam vstupov a výstupov vrátane emisií nájdete v návode k postupu č. 3 o zbere údajov.)*

Zariadenia sa do podzariadení delia podľa nasledujúcich krokov opísaných v bode 3.1 až 3.5.

3.1 Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň produktu

Krok 1a Vymedzenie jedného alebo viacerých podzariadení pre referenčnú úroveň produktu (ak je to vhodné)

Najskôr je nutné stanoviť, či sa na zariadenie vzťahuje jeden alebo viacero referenčných úrovní produktu, ako je definované v prílohe I FAR. Podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu je nutné určiť pre každú platnú referenčnú úroveň produktu.

U každého podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu:

- stanoviť systémové hranice (*podrobnosti o hraniciach nájdete v Návode k postupu č. 9 s návodom*

¹⁰ Vo FAR sa uvádzajú formálne definície pre podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu v čl. 3 písm. b), podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla v článku 3 písm. c), podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním v článku 3 písm. d), podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva v článku 3 písm. f) a podzariadenie spojené s emisiami z procesov v článku 3 písm. j).

¹¹ Článok 10.5 FAR

pre konkrétne odvetvia);

- zistiť relevantné hodnoty referenčných úrovní produktu;
- zistiť stav únikov uhlíka v Zozname odvetví ohrozených únikom uhlíka¹².

Vezmite na vedomie, že hodnoty referenčných úrovní produktov *BMP* budú počas rokov rovnakého obdobia pridelovania (2021-2025 a 2026-2030) nemenné, zatiaľ čo koeficient rizika úniku uhlíka *CLEF* sa behom rokov môže v závislosti od stavu únikov uhlíka meniť (ak bude produkt považovaný za produkt vystavený významnému riziku úniku uhlíka, zostane v zásade nemenný, pokiaľ v priebehu týchto rokov neklesne; ako je opísané v časti 2.2).

Krok 1b Priradenie relevantných vstupov a výstupov

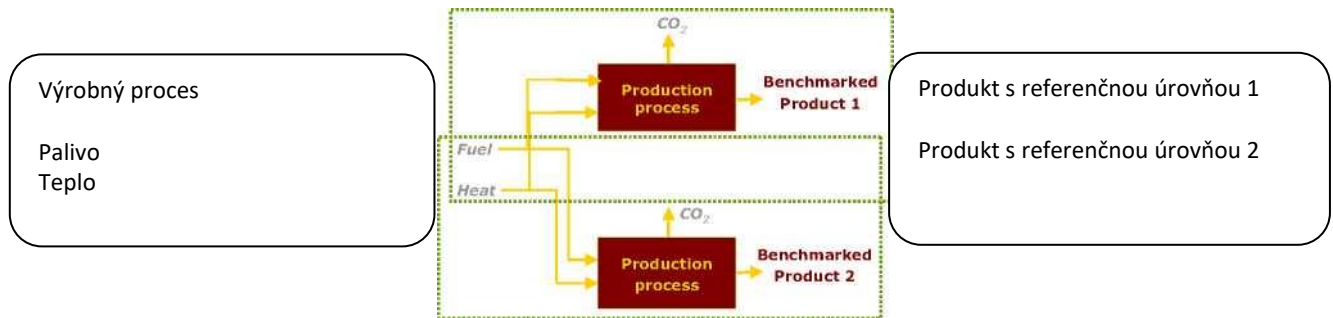
Priradte všetky relevantné vstupy (*napr. vstupy surovín, paliva, tepla a elektriny nevyhnutné pre výrobu produktu*) a výstupy (*napr. výrobná činnosť, teplo, emisie z procesov, odpadové plyny*) podzariadeniu za každý rok z obdobia rokov 2014 až 2018, alebo 2019 až 2023 (v závislosti od obdobia pridelovania), kedy bolo zariadenie v prevádzke.

Pokiaľ sa v rámci jedného zariadenia uplatňuje viac než jedna referenčná úroveň produktu, malo by sa zaistiť, aby vstupy a výstupy každého podzariadenia neboli priradené dvakrát (a aby žiadne nechýbali). V prípade, že sa v rámci jedného zariadenia nachádza iba jedno podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu, je nutné vypočítať množstvo paliva a tepla priradené jednotlivým podzariadeniam pre účel aktualizácie referenčných hodnôt (ako zber údajov pre aktualizáciu referenčných hodnôt a kombinuje sa so zberom údajov pre zabezpečenie podkladov pre výpočet emisných kvót).

¹² Rozhodnutie Komisie z 15. februára 2019 o zozname odvetví ohrozených únikom uhlíka,
https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances/leakage_en#tab-0-1

Príklad: zariadenie s dvoma referenčnými úrovňami produktu

V nižšie uvedenom príklade sú prichádzajúce toky tepla a paliva v zásade rozdeľované do dvoch podzariadení; súčet energetického obsahu priradeného jednotlivým podzariadeniam by nemal presiahnuť celkový energetický obsah tepla a paliva spotrebúvaného v zariadení, pričom budú zohľadnené straty.

3.2 Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň tepla

Nie sú rozdiely medzi rôznymi zdrojmi tepla

Nie je rozdiel medzi teplom pochádzajúcim z rôznych zdrojov (napr. vyrábaným z rôznych palív, vyrábaným v ohrievačoch vody alebo kogeneráciou, teplom ako vedľajším produktom výrobného procesu s referenčnou hodnotou, atď.), nakoľko teplo je oprávnené na bezodplatné pridelovanie kvót.

Teplo je v zásade oprávnené na bezodplatné pridelovanie kvót, pokiaľ ho je možné považovať za pokryté EÚ ETS a pokiaľ nie je vyrábané z elektriny. Pravdepodobne to bude prípad merateľného tepla priamo prepojeného (proces spaľovania alebo exotermický výrobný proces) so zdrojovými tokmi, ktoré sú zahrnuté do plánu monitorovania (PM) zariadenia spadajúceho do systému EÚ ETS.

Teplo predovšetkým nie je oprávnené v týchto prípadoch:

- K pridelovaniu bezodplatných kvót nie je spôsobilý export alebo spotreba tepla vyrábaného vo výrobnom procese s kyselinou dusičnou, pretože je toto teplo už zahrnuté do referenčnej úrovne kyseliny dusičnej.
- K pridelovaniu bezodplatných kvót nie je spôsobilá spotreba tepla vyrábaného zariadením mimo rámec ETS (ktorých sa netýkajú povolenia na emisie skleníkových plynov).
- K pridelovaniu bezodplatných kvót nie je spôsobilá spotreba tepla využívaného na výrobu elektriny.

Treba poznamenať, že teplo odvádzané na účely diaľkového vykurovania sa nepovažuje za súčasť podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla, namiesto toho sa na tento účel definuje samostatné podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním, pozri časť 3.3

To, či bude nutné určiť jedno alebo dve podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla, závisí od stavu únikov uhlíka u produktov, pre ktoré sa teplo spotrebúva: teplo spotrebúvané v rámci výrobného procesu produktu považovaného za vystavený úniku uhlíka musí byť zahrnuté do iného podzariadenia ako teplo spotrebúvané v rámci výrobného postupu produktu, ktorý za produkt vystavený úniku uhlíka považovaný nie je

(ďalšie podrobnosti o tejto téme nájdete v časti 2.2).

Krok 2a Vymedzenie jedného alebo viacerých podzariadení pre referenčnú úroveň tepla (ak je to vhodné)

Je potrebné definovať podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla, ak platí jeden alebo obidva z týchto prípadov:

- zariadenie spotrebúva merateľné teplo za hranicami podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu, pokiaľ:
 - teplo nie je vyrábané zariadením, ktoré nespadá do ETS;
 - teplo nie je vyrábané v rámci hraníc referenčnej úrovne produktu z kyseliny dusičnej;
 - teplo nie je využívané na výrobu elektriny;

A/ALEBO

- zariadenie exportuje merateľné teplo do zariadenia alebo subjektu mimo ETS pre účel iný než diaľkové vykurovanie¹³, pokiaľ:
 - teplo nie je vyrábané v rámci hraníc referenčnej úrovne produktu z kyseliny dusičnej
 - teplo nie je využívané na výrobu elektriny.

Toky merateľného tepla majú všetky tieto vlastnosti:

- Sú **čisté** v zmysle, že sa odčíta obsah tepla v kondenzáte alebo prepravnom médiu vracajúceho sa dodávateľovi tepla¹⁴. Spôsob určenia údajov merateľného tepla nájdete v Návode k postupu č. 3 o zbere údajov.
 - **toky tepla sú prepravované určitými potrubiami či rozvodmi**
 - A
 - **toky tepla sú prepravované pomocou prepravného média**, napr. pary, horúceho vzduchu, vody, oleje, tekutých kovov alebo solí
 - A
 - **toky tepla sú alebo môžu byť merateľné meračom tepla¹⁵** (kedy je meračom tepla akékoľvek zariadenie, ktoré je schopné merať množstvo vyrábanej energie podľa objemu a teploty tokov).

To, či bude nutné určiť jedno alebo dve podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla, závisí od stavu únikov uhlíka u produktov, pre ktoré sa teplo spotrebúva: teplo spotrebúvané v rámci výrobného procesu produktu považovaného za vystavený úniku uhlíka musí byť zahrnuté do iného podzariadenia ako teplo spotrebúvané v rámci výrobného postupu produktu, ktorý za produkt vystavený úniku uhlíka považovaný nie je. *Ďalšie podrobnosti o tejto téme nájdete v časti 2.2 o úniku uhlíka.*

¹³ Pozri časť 3.3 ohľadom diskusie o teple exportovanom pre účel diaľkového vykurovania

¹⁴ Aj keď sa všetok kondenzát nevráti do dodávaného, čisté merateľné teplo by sa malo vypočítavať za predpokladu 100% návratu kondenzátu.

¹⁵ „Merač tepla“ znamená meradlo na meranie tepelnej energie (MI-004) v zmysle prílohy VI k smernici 2014/32/ES Európskeho parlamentu a Rady [ÚV L 135, 30.4.2004, str. 1.] alebo akékoľvek iné zariadenie na meranie a zaznamenávanie množstva vyrobenej tepelnej energie na základe objemov tokov a teplôt“ (FAR, článok 2 písmeno h bod 8)). Pokyny ohľadom toho, ak žiadny merač tepla nie je namontovaný, nájdete v návode k postupu č. 5 o monitorovaní a podávaní správ.

Krok 2b Priradenie relevantných vstupov a výstupov (ak je to vhodné)

Ku každému podzariadeniu priradíte všetky relevantné vstupy (napríklad údaje o teple) a výstupy (napríklad emisie súvisiace s výrobou tepla) za každý rok z obdobia rokov 2014 až 2018, alebo 2019 až 2023 (v závislosti od obdobia prideľovania), kedy bolo zariadenie v prevádzke.

Ak sa merateľné teplo používa na vykurovanie kancelárií a jedální, je toto teplo zahrnuté do systémových hraníc referenčnej úrovne produktu. V prípade, že v rámci zariadenia nie je možné uviesť žiadne podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu, potom vstupy, výstupy a emisie súvisiace s týmito účelmi budú započítané do podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla. Stav vystavenia tohto tepla účinkom úniku uhlíka vychádza z najrelevantnejšieho výrobného procesu v rámci zariadenia. Upozorňujeme, že pre kancelárie a jedálne v priemyselných areáloch to nemožno považovať za formu diaľkového vykurovania. Úvahy o vykurovaní musia byť v súlade s povolením zariadenia. Ohľadom definície diaľkového vykurovania pozri časť 3.3.

Teplo spotrebúvané podzariadením pre referenčnú úroveň tepla sa meria na výrobných linkách spotrebúvajúcich teplo, a nie v zariadeniach, ktoré teplo vyrábajú. V prípade tepla exportovaného z podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla do subjektu mimo rámec ETS je však miestom merania výstup zo zariadení vyrábajúcich teplo.

3.3 Stanovenie podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním

Krok 3a Vymedzenie jedného podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním (ak je to vhodné)

Jedno podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním je nutné určiť, pokiaľ platia obidva prípady:

- zariadenie vyrába merateľné teplo za hranicami podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu z kyseliny dusičnej;

ALEBO

- privádza merateľné teplo zo zariadenia EÚ ETS, pokiaľ sa toto teplo nevyrába v rámci hraníc referenčnej úrovne produktu z kyseliny dusičnej;

A

- teplo sa odvádza pre účel diaľkového vykurovania.

Diaľkové vykurovanie je charakterizované takto:

- týka sa distribúcie **merateľného tepla** prostredníctvom siete;
- pre účely **vykurovania alebo chladenia priestorov** alebo výroby **teplej úžitkovej vody**;
- do budov alebo lokalít, na ktoré sa **nevzťahuje EÚ ETS**;
- okrem merateľného tepla použitého na výrobu produktov a súvisiacich činností alebo elektriny.

Poznámka: v prípade podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním sa nerozlišuje na základe stavu úniku uhlíka, pretože všetko teplo sa podľa definície používa na účely diaľkového vykurovania, ktoré nie je vystavené riziku úniku uhlíka. Preto je možné vymedziť maximálne jedno podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním. Na odmeňovanie účinného využívania prebytočného tepla na účely diaľkového vykurovania nepodliehajú podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním znižovaniu koeficienta rizika úniku uhlíka (CLEF) vo výpočte množstva bezodplatných kvót tak ako iné

podzariadenia, ktoré nie sú vystavené riziku úniku uhlíka¹⁶. Namiesto toho sa naďalej uplatňuje CLEF 0,3 na podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním aj po roku 2025. Ďalšie podrobnosti sa uvádzajú v časti 2.2 o úniku uhlíka.

Je potrebné preukázať, že teplo považované za dodávané do diaľkového vykurovania sa používa na účely vykurovania alebo chladenia priestorov alebo na výrobu teplej úžitkovej vody.

- V prípadoch tepla nízkej teploty¹⁷ do siete diaľkového vykurovania je možné predpokladať, že podmienky definície diaľkového vykurovania sú splnené.
- V prípade projektovanej teploty 130°C a vyššej bude teplo považované za dodávané na diaľkové vykurovanie len v prípade, že výrobca tepla poskytne vhodný dôkaz, napr. prostredníctvom ročných údajov o predaji (za celé základné obdobie), pričom jasne uvedie množstvo tepla predaného na účely vykurovania alebo chladenia priestorov alebo na výrobu teplej úžitkovej vody.

V oboch prípadoch musí výrobca tepla potvrdiť, že teplo vykazované ako diaľkové vykurovanie nepodlieha bezodplatnému pridelovaniu iným zariadeniam ETS.

Krok 3b Priradenie relevantných vstupov a výstupov (ak je to vhodné)

Ku každému podzariadeniu priradte všetky relevantné vstupy (*napríklad údaje o palive a/alebo teple*) a výstupy (*napríklad odvádzaného tepla a emisií súvisiacich s výrobou tepla*) za každý rok z obdobia rokov 2014 až 2018, alebo 2019 až 2023 (v závislosti od obdobia pridelovania), kedy bolo zariadenie v prevádzke.

Teplo odvedené za účelom diaľkového vykurovania sa meria na výstupe zariadení na vývoz tepla alebo pri vstupe do zariadení na dovoz tepla. V prípade vývozu tepla na účely diaľkového vykurovania, ako aj na iné účely, môže byť potrebné teplo na účely diaľkového vykurovania merať pri vstupe do zariadenia na dovoz tepla v závislosti od usporiadania rozvodného systému tepla.

3.4 Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň paliva

Krok 4a Vymedzenie jedného alebo dvoch podzariadení pre referenčnú úroveň paliva¹⁸ (ak je to vhodné)

Podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva bude nutné určiť, pokiaľ, ako je uvedené v tabuľke 1, by mal byť použitý prístup referenčnej úrovne paliva, t.j. keď zariadenie spaľuje palivo mimo rámec hraníc referenčnej úrovne produktu za účelom:

- priamej výroby tepla alebo chladu bez prepravného média tepla (t.j. teplo nie je možné merať); alebo
- výroby produktov; alebo
- výroby mechanickej energie, ktorá nie je používaná pre výrobu elektriny;

¹⁶ Podlieha prípadnému preskúmaniu v súlade s článkom 30 smernice o EÚ ETS.

¹⁷ S projektovanou teplotou pod 130°C v mieste vstupu výrobcu tepla do siete diaľkového vykurovania.

¹⁸ V závislosti od stavu úniku uhlíka, pozri časť 2.2.

Za predpokladu, že:

- palivo nie je spotrebúvané na výrobu elektriny; a
- palivo nie je spaľované, pokiaľ nejde o bezpečnostné spaľovanie
Bezpečnostné spaľovanie znamená spaľovanie pilotných palív a veľmi kolísavého množstva plynov zo spracovania alebo zvyškových plynov v jednotke vystavenej atmosférickým narušeniam, ktoré je výslovne vyžadované z bezpečnostných dôvodov v príslušných povoleniach pre zariadenie. *Prosíme, aby ste si pre ďalšie vysvetlenie tejto definície pozreli Návod k postupu č. 8 o odpadových plynach*; a
- Teplo z procesu sa neobnovuje (ktoré by dostalo pridelenie prostredníctvom inej metodiky pridelovania, pokiaľ sa nepoužíva na výrobu elektriny).
Aby sa v tejto situácii zabránilo dvojitému započítaniu, úroveň činnosti podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva by sa mala upraviť odpočítaním množstva zhodnoteného merateľného tepla zahrnutého v podzariadení pre referenčnú úroveň produktu alebo pre referenčnú úroveň tepla, alebo ktoré sa používa na výrobu elektriny, vydelené účinnosťou virtuálnej výroby vo výške 90 %¹⁹.

Poznámka: Palivo spaľované priamo pre účely likvidácie odpadu (bez opätovného získania merateľného tepla) nemôže byť považované za spôsobilé ako podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva, pretože sa netýka žiadnej z troch výrobných činností uvedených vyššie (priame vykurovanie/chladenie, výroba produktov, výroba mechanickej energie).

To, či bude nutné určiť jedno alebo dve podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva, závisí od stavu únikov uhlíka u produktov, pre ktoré sa palivo spaľuje: palivo spaľované v rámci výrobného procesu produktu považovaného za vystavený významnému riziku úniku uhlíka musí byť zahrnuté do iného podzariadenia ako palivo spaľované v rámci výrobného postupu produktu, ktorý za produkt vystavený významnému riziku úniku uhlíka považovaný nie je. *Ďalšie podrobnosti o tejto téme nájdete v časti 2.2 o úniku uhlíka.*

Krok 4b Priradenie relevantných vstupov a výstupov (ak je to vhodné)

Ku každému podzariadeniu priradíte všetky relevantné vstupy (napríklad údaje o spaľovanom palive) a výstupy (emisie súvisiace so spaľovaným palivom) za každý rok z obdobia rokov 2014 až 2018, alebo 2019 až 2023 (v závislosti od obdobia pridelovania), kedy bolo zariadenie v prevádzke.

3.5 Stanovenie podzariadení pre emisie z procesov

Krok 5a Vymedzenie jedného alebo dvoch podzariadení pre emisie z procesov²⁰ (ak je to vhodné)

Jedno alebo dve podzariadenia pre emisie z procesov je nutné určiť, pokiaľ zariadenie produkuje emisie mimo rámec hraníc referenčnej úrovne produktu, pričom sú emisie z procesov definované ako:

- Typ a: emisie skleníkových plynov iných než CO₂ uvedených v prílohe I smernice 2003/87/ES; jediným skleníkovým plynom zahrnutým do EU-ETS pre produkty bez referenčnej úrovne iným než CO₂ je v súčasnosti N₂O (len pre emisie z výroby glyoxalu a kyseliny glyoxylovej, a pre ďalšie

¹⁹ V súlade s článkom 10(k) FAR.

²⁰ V závislosti od stavu úniku uhlíka, pre viac informácií pozri návod k postupu č. 5 o úniku uhlíka

činnosti, ktoré by mohli byť podľa článku 24 smernice zvolené, ako napr. výroba kaprolaktamu). N₂O má potenciál globálneho otepľovania v množstve 298 t ekv. CO₂ /t N₂O²¹.

- Typ b: Emisie CO₂²² v priamom dôsledku akýchkoľvek činností uvedených v Tabuľke 3 (a *nie* v dôsledku spaľovania neúplne zoxidovaného uhlíka produkovaného pri týchto činnostiach; ako také sú „nepriame emisie CO₂“ v zásade zahrnuté do typu c);
- Typ c: Emisie pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov pre účely výroby merateľného tepla, nemerateľného tepla alebo elektriny MÍNUS ekvivalentné emisie zo spaľovania určitého množstva zemného plynu s rovnakým energetickým obsahom, ako majú tieto plyny²³; *ďalšie informácie o definícii odpadových plynov, rozdieloch medzi emisiami typov b a c a pridelení zodpovedajúcich kvót nájdete v návode k postupu č. 8 odpadových plynov a podzariadeniach spojených s emisiami z procesov.*

V súlade s článkom 10 písm. (k) FAR, v prípade tepla spätne získaného z procesov uskutočňovaných v podzariadení spojenom s emisiami z procesov, na účely zabránenia dvojitému započítaniu by sa úroveň činnosti podzariadenia spojeného s emisiami z procesov mala upraviť odpočítaním množstva zhodnoteného merateľného tepla zahrnutého v podzariadení pre referenčnú úroveň produktu alebo pre referenčnú úroveň tepla, alebo ktoré sa používa na výrobu elektriny, vydelené účinnosťou virtuálnej výroby vo výške 90 %.

To, či bude nutné určiť jedno alebo dve podzariadenia na základe prístupu emisie z procesov, závisí od stavu únikov uhlíka u produktov, z ktorých výrobného procesu sa vypúšťajú emisie z procesov: emisie z výrobného procesu produktu považovaného za vystavený významnému riziku úniku uhlíka musia byť zahrnuté do iného podzariadenia ako emisie z výrobného postupu produktu, ktorý za produkt vystavený významnému riziku úniku uhlíka považovaný nie je. (Ďalšie podrobnosti o tejto téme nájdete v časti 2.2 o úniku uhlíka).

Pre procesy uvedené v tabuľke nižšie - len ak nie sú súčasťou podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu - je potrebné posúdiť, či je účel použitia materiálu obsahujúceho uhlík iný ako výroba tepla, a ak áno, ktorý sa má považovať za primárny účel. Iba vtedy, ak sa výroba tepla nepovažuje za primárny účel procesu, zahŕňa podzariadenie spojené s emisiami z procesov.

²¹ Podľa nariadenia Komisie (EÚ) č. 206/2014 v znení nariadenia (EÚ) č. 601/2012 v súvislosti s potenciálom globálneho otepľovania skleníkových plynov iných ako CO₂ zo 4. marca 2014, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R0206&from=EN>

²² Emisie CO₂ musia byť v súlade s pravidlami MRR. To znamená, že emisie z akejkoľvek biomasy, ktorá je trvalo udržateľná alebo kde sa neuplatňujú žiadne kritériá udržateľnosti (napr. tuhá biomasa), sú hodnotené ako nula.

²³ Osobitné pravidlo sa uplatňuje tam, kde nevznikajú odpadové plyny, ktoré sa vyskytujú mimo hraníc referenčných úrovní produktu, najmä v prípade otvorených pecí, pretože ďalšia oxidácia neúplne zoxidovaného uhlíka je ťažko kontrolovateľná. Ďalšie podrobnosti o tejto téme nájdete v návode k postupu č. 8 o emisiách z procesov a podzariadeniach spojených s emisiami z procesov.

Tabuľka 3. Definície a príklady činností, ktorých sa týkajú definície podzariadení pre emisie z procesov (článok 2 ods. 10) FAR)

Definícia činnosti²⁴	Príklad
Chemická, elektrolytická alebo pyrometalurgická redukcia zlúčenín kovu v rudách, koncentrátoch a druhotných materiáloch	Výroba medi z minerálov obsahujúcich uhlíčan meďnatý
Odstraňovanie nečistôt z kovov a zlúčenín kovu	Emisie z oxidácie nečistôt šrotu uvoľňované v rámci recyklácie
Rozklad uhlíčanov okrem uhlíčanov pri praní dymových plynov	Výroba horčíka
Chemická syntéza produktov a medziproduktov, pri ktorej je v reakcii prítomný materiál obsahujúci uhlík	Výroba kyseliny akrylovej, výroba acetylénu (čiastočná oxidácia), výroba akrylonitrilu (amoxidácia), výroba formaldehydu (čiastočná oxidácia / dehydrogenácia)
Použitie prídavných látok alebo surovín obsahujúcich uhlík	Emisie z oxidácie organických prísad pre zvýšenie porézności keramických výrobkov
Chemická alebo elektrolytická redukcia metaloidných oxidov alebo nekovových oxidov, ako sú oxidy kremíka a fosfáty	Výroba kremíka, redukcia fosfátovej rudy

Krok 5b Priradenie relevantných vstupov a výstupov

Ku každému podzariadeniu priradíte všetky relevantné vstupy (*všetok materiál, z ktorého pochádzajú emisie z procesov, ak je to vhodné*) a výstupy (*napr. emisie z procesov, údaje týkajúce sa používania odpadových plynov vrátane emisií z ich spaľovania*) za každý rok z obdobia rokov 2014 až 2018, alebo 2019 až 2023 (v závislosti od obdobia prideľovania), kedy bolo zariadenie v prevádzke.

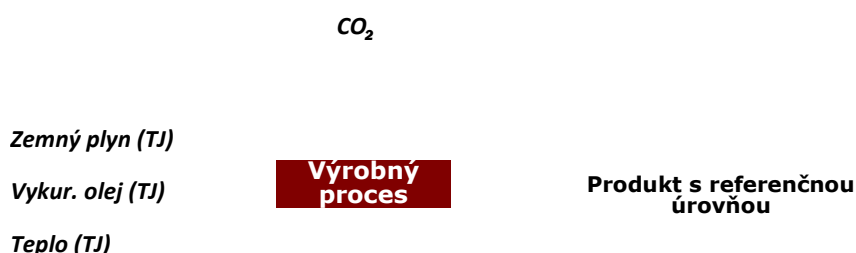
²⁴ Všetky pre primárny účel iný než výroba tepla

4 Stanovenie pridelených emisných kvót pre podzariadenie

Po určení príslušných podzariadení je možné pre tieto podzariadenia vypočítať pridelené emisné kvóty, na základe historickej úrovne činnosti (HAL) a (aktualizovaných) referenčných hodnôt. Každé podzariadenie bude využívať iba jeden prístup pridelovania. Táto kapitola popisuje použitie rôznych prístupov pridelovania pre každé podzariadenie.

4.1 Podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu

Obrázok 2 znázorňuje podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu. Bodkované čiary vyznačujú systémové hranice podzariadenia. Pridelené emisné kvóty sú určené podľa výroby produktu s referenčnou úrovňou.

Obrázok 2 Príklad podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu

V nadväznosti na kroky 1a a 1b pre podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu opísané v časti 2.1 sú nasledujúce kroky uvedené nižšie.

Krok 1c Určenie historickej úrovne činnosti

Historické úrovne činnosti (HAL_p) každého podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu sú vyjadrené ako priemerné ročné objemy výroby produktu s referenčnou úrovňou. Definície produktov a jednotky výroby sú stanovené vo FAR a vysvetlené v *Návode k postupu č. 9 s návodom pre konkrétne odvetvia*.

Krok 1d Výpočet predbežného počtu bezodplatne pridelených emisných kvót

Predbežné ročné množstvo pridelených emisných kvót pre každé podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu je:

$$F_{p,k} = BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k}$$

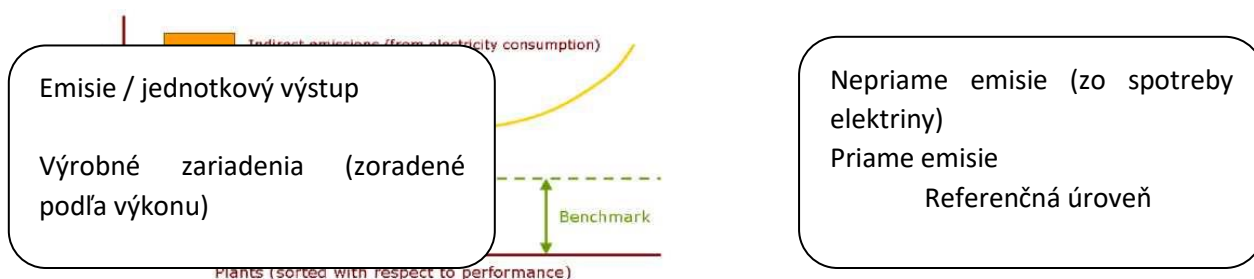
pričom:

- $F_{p,k}$ predbežné ročné množstvo pridelených emisných kvót pre produkt p v roku k (vyjadrené v EUA/rok);
- BM_p hodnota referenčnej úrovne produktu pre produkt p (vyjadrené v EUA / jednotke produktu);
- HAL_p historická úroveň činnosti produktu p, t.j. aritmetický priemer ročnej výroby v základnom období, ako bol určený a overený pri zbere základných údajov (vyjadrené v jednotke produktu). *Pozri návod k postupu č. 9 s návodom pre konkrétne*

$CLEF_{p,k}$ odvetvia pre jednotky výroby, ktoré sa majú použiť pre rôzne produkty;
koeficient rizika úniku uhlíka pre produkt p v roku k.

Zameniteľnosť medzi palivom a elektrinou

V procesoch, kde je možné pre výrobu tepla alebo mechanickej energie na výrobu ekvivalentného produktu (napr. minerálnej vlny) použiť palivo alebo elektrinu, by výber energetického nosiča nemal ovplyvniť určenie hodnoty referenčnej úrovne. V týchto prípadoch sa pri určovaní hodnoty referenčnej úrovne zohľadňujú nepriame emisie. Obrázok 3 znázorňuje, ako krivka hodnoty referenčnej úrovne (žltá krivka) pri určovaní hodnoty referenčnej úrovne (zelená) zohľadňuje ako priame (modrý stĺpec), tak nepriame (oranžový stĺpec) emisie (pozri návod k postupu č. 1 pre ďalšie informácie o tom, ako sa vytvorí krivka).

Obrázok 3 Určenie referenčných hodnôt v prípade zameniteľnosti medzi palivom a elektrinou

Prideľovanie emisných kvót by však malo vychádzať len z priamych emisií. Aby bol u dotknutých referenčných úrovni produktu dosiahnutý súlad medzi referenčnými úrovňami a prideľovaním kvót (podľa prílohy I bodu 2 FAR), vypočítajú sa predbežne prideľované emisné kvóty pomocou pomeru priamych a celkových emisií (pozri rovnicu uvedenú nižšie). *Ďalšie pokyny pre odvetia, kde sa vyššie uvedené uplatňuje, obsahuje Návod k postupu č. 9 s návodom pre konkrétne odvetvia.*

Ak referenčná úroveň vychádza z priamych a nepriamych emisií, je predbežné ročné množstvo kvót určené takto:

$$F_{p,k} = \frac{Em_{direct} + Em_{NetHeatImport} \times BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k}}{Em_{direct} + Em_{NetHeatImport} + Em_{Elec}}$$

pričom:

$F_{p,k}$: predbežné ročné množstvo emisných kvót pridelených podzariadeniu pre referenčnú úroveň produktu v roku k (vyjadrené v EUA/rok);

BM_p : referenčná úroveň produktu (vyjadrené v EUA / jednotke produktu);

- HAL_p*: historická úroveň činnosti, t.j. aritmetický priemer ročnej výroby v základnom období, ako bol určený a overený pri zbere základných údajov (vyjadrené v jednotke produktu na rok) pre produkt p;
- Em_{direct}*: Priame emisie v rámci systémových hraníc podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu počas základného obdobia. Ide o celkový súčet emisií počas celého základného obdobia (2014-2018 alebo 2019-2023) bez ohľadu na akékoľvek prípadné zmeny kapacity, činnosti alebo prevádzky, ktoré mohli nastať. Medzi priame emisie patria emisie z výroby tepla v rámci rovnakého zariadenia ETS, ktoré je spotrebúvané v rámci systémových hraníc výrobného procesu s referenčnou úrovňou. Z priamych emisií by mali byť vylúčené všetky emisie z výroby elektriny alebo exportu/importu čistého tepla z iných zariadení ETS alebo subjektov mimo ETS.
- Em_{NetHeatImport}*: Emisie z akéhokoľvek importu čistého merateľného tepla z iných zariadení ETS a subjektov mimo ETS behom základného obdobia v prípade podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu. Bez ohľadu na miesto a spôsob výroby tepla sa tieto emisie vyjadrujú v tonách CO₂/rok a počítajú sa takto:

$$Em_{NetHeatImport} = NetHeatImport \times BM_{heat}$$

Pričom *čistým importom tepla* je celkový čistý dovoz merateľného tepla z iných zariadení ETS a subjektov mimo ETS počas základného obdobia u podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu, vyjadrené v TJ. Ide o celkový súčet čistého importu tepla počas celého základného obdobia (2014-2018 alebo 2019-2023) bez ohľadu na akékoľvek prípadné zmeny kapacity, činnosti alebo prevádzky, ktoré mohli nastať²⁵.

- Em_{Elec}*: Nepriame emisie zo spotreby elektriny v rámci systémových hraníc podzariadenia pre referenčnú úroveň produktu počas základného obdobia. Bez ohľadu na miesto a spôsob výroby elektriny sa tieto emisie vyjadrujú v tonách CO₂/rok a počítajú sa takto:

$$Em_{Elec} = Elec\ use \times 0,376$$

Pričom *Elec.use* je spotreba elektriny v rámci systémových hraníc výroby produktu s referenčnou úrovňou počas základného obdobia, vyjadrené v MWh. Ide o celkovú spotrebu elektriny počas celého základného obdobia (2014-2018 alebo 2019-2023) bez ohľadu na akékoľvek prípadné zmeny kapacity, činnosti alebo prevádzky, ktoré mohli nastať.

- CLEF_{p,k}* koeficient rizika úniku uhlíka pre produkt p v roku k.

Import tepla zo zariadení mimo ETS

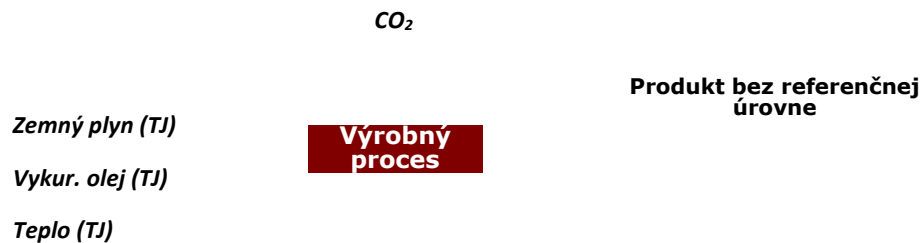
Spotreba tepla vyrábaného buď zariadením mimo ETS, alebo podzariadením vyrábajúcim produkt, ktorého sa týka referenčná úroveň pre kyselinu dusičnú, nie je spôsobilá k bezodplatnému pridelovaniu kvót.

²⁵ Všimnite si prosím, že šablóna základných údajov automaticky vypočíta výsledok pomocou hodnoty BM_{heat} po jej zverejnení.

Preto v prípadoch, kedy podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu importuje takéto teplo, malo by byť pridelovanie kvót týkajúcich sa tohto množstva tepla odpočítané z celkového množstva pridelovaných emisných kvót. *Ďalšie pokyny k tejto téme nájdete v Návode k postupu č. 6 o cezhraničných tokoch tepla.*

4.2 Podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla

Obrázok 4 znázorňuje podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu. Bodkované čiary vyznačujú systémové hranice podzariadenia. Pridelené emisné kvóty sú určené podľa spotreby čistého merateľného tepla.

Obrázok 4 Príklad podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla

V nadväznosti na kroky 2a a 2b pre podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla opísané v časti 2.2 sú nasledujúce kroky uvedené nižšie.

Krok 2c Určenie historickej úrovne činnosti

Historická úroveň činnosti podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla (HAL_h) je vyjadrená TJ/rok a tvorí ju súčet:

- spotreby čistého merateľného tepla mimo hranice referenčnej úrovne produktu vyrobeného samotným zariadením alebo iným zariadením ETS, pokiaľ toto teplo nie je vyrábané v rámci hraníc referenčnej úrovne produktu pre kyselinu dusičnú alebo nie je využívané na výrobu elektriny.
- výroba čistého merateľného tepla exportovaná spotrebiteľom mimo ETS (na účel iný než je diaľkové vykurovanie), pokiaľ toto teplo nie je vyrábané v rámci hraníc referenčnej úrovne produktu pre kyselinu dusičnú alebo nie je využívané na výrobu elektriny. *Ďalšie pokyny k tejto téme nájdete v návode k postupu č. 6 o cezhraničných tokoch tepla.*

V zásade nie je žiadny rozdiel medzi teplom z rôznych zdrojov (ďalšie informácie nájdete v časti 3 kroku 2a).

Príslušné metodiky ohľadom toho, ktorý typ údajov by sa mal použiť na výpočet historickej úrovne činnosti sú opísané v prílohe B návodu k postupu č. 3 o zbere údajov.

Krok 2d Výpočet predbežného počtu bezodplatne pridelených emisných kvót

Vypočítajte predbežný ročný počet bezodplatne pridelených emisných kvót pre každé podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla pomocou tejto rovnice:

$$F_{h,k} = BM_h \times HAL_h \times CLEF_{h,k}$$

pričom:

$F_{h,k}$	predbežné ročné množstvo emisných kvót prideľovaných podzariadeniu na základe referenčnej úrovne tepla v roku k (vyjadrené v EUA/rok);
BM_h	referenčná úroveň tepla; stanovená na XX EUA / TJ;
HAL_h	historická úroveň činnosti, t.j. aritmetický priemer ročnej spotreby čistého oprávneného tepla (meraného ako výroba + import zo zariadení ETS - export do zariadení mimo ETS za účelom diaľkového vykurovania) v základnom období, bol určený a overený pri zbere základných údajov (vyjadrené v TJ/rok) pre podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla;
$CLEF_{h,k}$	koeficient rizika úniku uhlíka pre podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla v roku k.

Relevantné sú len čisté toky tepla v zmysle, že sa odpočíta obsah tepla v kondenzáte alebo prepravnom médiu vracajúcom sa dodávateľovi tepla²⁶. Vlastná spotreba tepla, ktorá je súčasťou procesu výroby (napr. pre odvodušňovač a predohrev paliva) sa berie do úvahy v hodnote referenčnej úrovne tepla a na účely bezodplatného prideľovania by sa nemala vzťahovať na podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla. Hodnota referenčnej úrovne tepla (v EUA/TJ) sa vzťahuje na všetky emisie súvisiace s výrobou tepla, ale môže sa vzťahovať len na čisté toky tepla, ktoré sa môžu spotrebúvať mimo systému výroby tepla, takže straty v rámci zariadenia nie sú zahrnuté.

V prípade exportu čistého tepla spotrebiteľom mimo ETS (na účel iný než diaľkové vykurovanie), sa namiesto spotreby čistého tepla použije export čistého tepla a emisné kvóty budú pridelené výrobcovi tepla. Výrobné zariadenie mimo ETS nie je všeobecne považované za zariadenie vystavené riziku únikov uhlíku. Pokiaľ prevádzkovateľ bude mať dôvod k presvedčeniu, že sú spotrebiteľia tepla mimo ETS považovaní za spotrebiteľov vystavených riziku únikov uhlíku, musí o tom príslušným orgánom predložiť dostatočný dôkaz. *Ďalšie pokyny k tejto téme nájdete v Návode k postupu č. 6 o cezhraničných tokoch tepla.*

4.3 Podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním

Obrázok 5 znázorňuje podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním. Bodkované čiary vyznačujú systémové hranice podzariadenia. Pridelené emisné kvóty sú určené podľa merateľného tepla odvedeného pre účely diaľkového vykurovania.

²⁶ Aj keď sa všetok kondenzát nevráti do dodávaného, čisté merateľné teplo by sa malo vypočítavať za predpokladu 100% návratu kondenzátu.

CO₂

Diaľkové vykurovanie

Zemný plyn

Proces

Vykur. olej

Tepló

Obrázok 5 Príklad podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním

V nadväznosti na kroky 3a a 3b pre podzariadenia spojené s diaľkovým vykurovaním opísané v časti 2.3 sú nasledujúce kroky uvedené nižšie.

Krok 3c Určenie historickej úrovne činnosti

Historická úroveň činnosti podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním (HAL_h) je vyjadrená v TJ/rok a je to čisté merateľné teplo odvádzané pre účely diaľkového vykurovania.

Krok 3d Výpočet predbežného počtu bezodplatne pridelených emisných kvót

Vypočítajte predbežný ročný počet bezodplatne pridelených emisných kvót pre podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním pomocou tejto rovnice:

$$F_{DH,k} = BM_h \times HAL_{DH} \times CLEF_{DH}$$

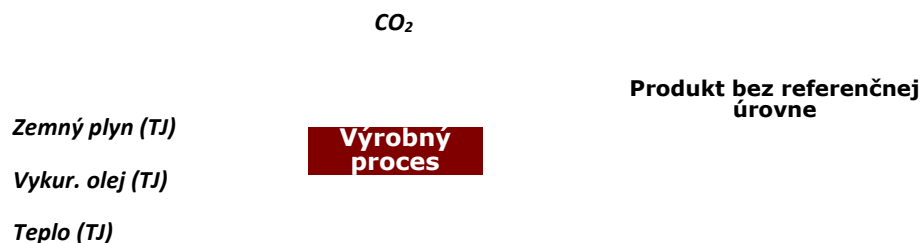
pričom:

$F_{DH,k}$	predbežné ročné množstvo emisných kvót pridelených podzariadeniu spojenému s diaľkovým vykurovaním v roku (vyjadrené v EUA/rok);
BM_h	referenčná úroveň tepla; stanovená na XX EUA / TJ;
HAL_{DH}	historická úroveň činnosti, t.j. aritmetický priemer exportu merateľného tepla, buď privádzaného alebo vyrobeného priamo na mieste zo strany zariadenia spadajúceho do EÚ ETS za účelom diaľkového vykurovania v základnom období, určený a overený pri zbere základných údajov (vyjadrené v TJ/rok);
$CLEF_{DH}$	koeficient rizika úniku uhlíka pre podzariadenie spojené s DV (=0,300).

Relevantné sú len čisté toky tepla v zmysle, že sa odpočíta obsah tepla v kondenzáte alebo prepravnom médiu vracajúcom sa dodávateľovi tepla.

4.4 Podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva

Obrázok 6 znázorňuje podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva. Bodkované čiary vyznačujú systémové hranice podzariadenia. Pridelené emisné kvóty sú určené podľa spotreby paliva.

Obrázok 6 Podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva

V nadväznosti na kroky 4a a 4b pre podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva opísané v časti 2.4 sú nasledujúce kroky uvedené nižšie.

Krok 4c Určenie historickej úrovne činnosti

Historickou ročnou úrovňou činnosti (HAL_f) podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva je spotreba paliva mimo hraníc referenčnej úrovne produktu (vyjadrené v TJ/rok), pokiaľ je toto palivo využívané na výrobu produktov, mechanickej energie alebo tepla/chladu, a nie pre výrobu elektriny alebo merateľného tepla. Ročná historická úroveň činnosti zahŕňa množstvo paliva použitého pre bezpečnostné spaľovanie. Nezhľadňuje sa palivo použité pre iné účely (napr. likvidáciu odpadu mimo hraníc referenčnej úrovne produktu).

Ak sa palivo primárne nevyužíva pre spaľovací proces výroby nemerateľného tepla²⁷, nesmie byť toto množstvo paliva považované za určenie historickej spotreby palív dotknutého podzariadenia (podzariadení) pre referenčnú úroveň paliva. *Viac pokynov k tejto téme nájdete v Návode k postupu č. 8 o odpadových plynoch.*

Krok 4d Výpočet predbežného počtu bezodplatne pridelených emisných kvót

Vypočítajte predbežný počet bezodplatne pridelených emisných kvót pre každé podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva pomocou tejto rovnice:

$$F_{f,k} = BM_f \times HAL_f \times CLEF_{f,k}$$

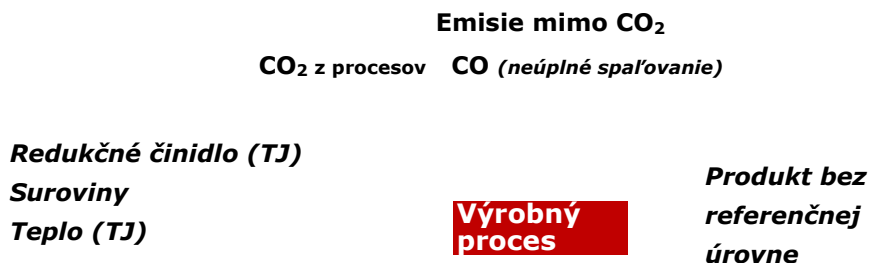
pričom:

$F_{f,k}$	predbežné ročné množstvo emisných kvót pridelených podzariadeniu v roku k (vyjadrené v EUA/rok);
BM_f	referenčná úroveň paliva; stanovená na XX EUA / TJ;
HAL_f	historická úroveň činnosti, t.j. aritmetický priemer ročnej spotreby palív podzariadenia (vyjadrené v TJ/rok);
$CLEF_{f,k}$	koeficient rizika úniku uhlíka pre podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva v roku k.

²⁷ nakoľko sa používa pre iné chemické reakcie produkujúce odpadové plyny (napr. pre chemickú redukciu kovových rúd, chemickú syntézu, atď.),

4.5 Podzariadenie pre emisie z procesov

Obrázok 7 znázorňuje podzariadenie pre emisie z procesov. Bodkované čiary vyznačujú systémové hranice podzariadenia. Pridelené emisné kvóty sú určené podľa historických emisií z procesov.

Obrázok 7 Podzariadenie pre emisie z procesov

V nadväznosti na kroky 5a a 5b pre podzariadenia pre emisie z procesov opísané v časti 2.5 sú nasledujúce kroky uvedené nižšie.

Krok 5c Určenie historickej úrovne činnosti

Historickou úrovňou činnosti (HAL_e) (vyjadrené v t CO_{2e}/rok) podzariadenia pre emisie z procesov tvorí súčet:

- emisie iných skleníkových plynov než CO₂ uvedené v prílohe I smernice 2003/87/ES, ktorých sa netýka referenčná úroveň produktu ani iné núdzové prístupy (typ a, pozri časť 0);
- emisie CO₂ v dôsledku akýchkoľvek činností uvedených v kroku 5.a (typ b, pozri časť 0);
- emisie pochádzajúce zo spaľovania neúplne zoxidovaného uhlíka vzniknutého v dôsledku akýchkoľvek činností uvedených v kroku 5.a (pozri časť 0) pro účely výroby merateľného tepla, nemerateľného tepla alebo elektriny MÍNUS emisie zo spaľovania určitého množstva zemného plynu s rovnakým energetickým obsahom, ako je energetický obsah týchto plynov, a pri zohľadnení rozdielov v účinnosti premien energie. Pridelovanie emisných kvót za neúplne spálenej zlúčeniny uhlíka fakticky predstavuje pridelenie emisných kvót za odpadové plyny (typ c).

Ďalšie pokyny k podzariadeniam pre emisie z procesov a odpadové plyny nájdete v Návode k postupu č. 8.

Krok 5d Výpočet predbežného počtu bezodplatne pridelených emisných kvót

Vypočítajte emisné kvóty pridelené každému podzariadeniu, pre ktoré platí prístup podľa historických emisií, pomocou tejto rovnice:

$$F_{e,k} = PRF \times HAL_e \times CLEF_{e,k}$$

pričom:

$F_{e,k}$	predbežné množstvo emisných kvót pre podzariadenie v roku k (vyjadrené v EUA/rok);
PRF	redukčný koeficient, ktorý je stanovený na 0,97 (bezrozmerný);
HAL_e	historická úroveň činnosti, t.j. aritmetický priemer „emisí z procesov“ podzariadenia (vyjadrené v t CO ₂ eq/rok);
$CLEF_{e,k}$	koeficient rizika úniku uhlíka pre podzariadenie pre emisie z procesov v roku k.

U podzariadení pre emisie z procesov typu b vychádza historická úroveň činnosti z emisií CO₂ v priebehu základného obdobia.

V prípade spaľovania odpadových plynov, nie pre účely výroby merateľného tepla, nemerateľného tepla alebo elektriny, by mala historická úroveň činnosti vychádzať z predpokladu, že 75 % obsahu uhlíka v zmesi plynu je celkom zoxidovaných (CO₂). Pre ďalšie informácie o emisiách z procesov pochádzajúcich zo spaľovania odpadových²⁸, pozri *Návod k postupu č. 8 o odpadových plynoch a podzariadeniach spojených s emisiami z procesov*.

²⁸ Vrátane odpadových plynov vzniknutých mimo hraníc referenčných úrovní produktu v otvorených peciach.

5 Predbežné a konečné pridelenie emisných kvót jednotlivým zariadeniam

5.1 Predbežné pridelenie emisných kvót

Predbežný celkový roční počet emisných kvót (vrátane CLEF, podľa rovnice v časti 2.2) pre jednotlivé zariadenia sa vypočíta spočítaním pridelených emisných kvót vo všetkých podzariadeniach.

$$F_{inst,k} = \sum_i F_{i,k}$$

pričom:

$F_{inst,k}$ predbežný celkový počet emisných kvót pridelených zariadeniu v roku k ;
 $F_{i,k}$ predbežný počet emisných kvót pridelených podzariadeniu i v roku k .

5.2 Konečné pridelenie emisných kvót

U zariadení, ktoré nie sú klasifikované ako „výrobca elektriny“ je celkové konečné ročné množstvo pridelených emisných kvót určené takto:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst,k} \times CSCF_k$$

pričom:

$F_{inst}^{final}(k)$ konečný celkový počet emisných kvót pridelených zariadeniu v roku k ;
 $CSCF_k$ medziodvetvový korekčný faktor v roku k (ak je potrebný).

Ak sa $CSCF$ použije v akomkoľvek roku²⁹, celkové konečné ročné množstvo pridelených emisných kvót pre zariadenia klasifikované ako „výrobca elektriny“ sa určí rovnako ako sa uvádza vyššie. Ak sa však $CSCF$ nepoužije, celkové konečné ročné množstvo pridelených emisných kvót je určené takto:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst,k} \times LRF_k$$

pričom:

k rok k ;
 $F_{inst}^{final}(k)$ konečný celkový počet emisných kvót pridelených zariadeniu v roku k ;
 $F_{inst,k}$ konečný predbežný počet emisných kvót pridelených zariadeniu v roku k ;
 LRF_k faktor lineárneho zníženia (pozri tabuľku v návode k postupu č. 1).

²⁹ Použije sa $CSCF$ znamená, že hodnota $CSCF$ je v každom roku nižšia ako 1, čo vedie k úpravám alokácie smerom nadol.

6 Určenie historickej úrovne činnosti

6.1 Štandardný prístup k určovaniu historickej úrovne činnosti

Ako sa uvádza v krokoch popísaných v kapitole vyššie, štandardným spôsobom stanovenia historickej úrovne činnosti podzariadenia je vziať aritmetický priemer ročných úrovní činnosti podzariadenia v základnom období: roky 2014-2018 alebo 2019-2023, v závislosti od obdobia prideľovania, takže:

$$HAL = \text{priemer}_{2014-2018} (\text{ročné úrovne činnosti})$$

ALEBO

$$HAL = \text{priemer}_{2019-2023} (\text{ročné úrovne činnosti})$$

Bude sa prihliadať na všetky roky základného obdobia, v ktorom bolo *zariadenie* prevádzkované počas aspoň 1 dňa (pozri článok 15 ods. 7) FAR).

V dôsledku toho sa pre podzariadenia v niektorých prípadoch musia zohľadniť roky s nulovou činnosťou, pokiaľ bolo v prevádzke aspoň jedno iné podzariadenie. To platí najmä pre zariadenia, ktoré na rovnakej výrobnéj linke vyrábali rôzne produkty s referenčnou úrovňou. Nasledujúce príklady dokazujú, že v niektorých prípadoch funguje aj štandardná metodika.

Príklad 1

Sklárne majú výrobnú linku pre sklo, kde je možné vyrábať fľaše z farbeného i nefarbeného skla. Týchto dvoch druhov produktov sa týkajú dve rôzne referenčné úrovne produktu. V rokoch 2014-2018 boli zistené tieto úrovne činnosti.

Tabuľka 4: Historické úrovne činnosti zariadenia na výrobu skla

	2014	2015	2016	2017	2018
Fľaše z farbeného skla	800	800	0	0	800
Fľaše z nefarbeného skla	0 ³⁰	0	800	800	0

Tohoto zariadenia sa týkajú dve referenčné úrovne produktu, a preto je potrebné použiť dve podzariadenia. Pre určenie HAL, je nutné pre každú referenčnú úroveň produktu zohľadniť aritmetický priemer ročnej produkcie počas základného obdobia, kedy bolo **zariadenie** (t.j. je nutné zohľadniť celé zariadenie, nie iba každé jednotlivé podzariadenie) v prevádzke minimálne pre jeden deň, podľa článku 15 ods. 7):

$$HAL_{\text{farebné sklo}} = \text{priemer}_{2014-2018} (800, 800, 0, 0, 800) = 480$$

$$HAL_{\text{biele sklo}} = \text{priemer}_{2014-2018} (0, 0, 800, 800, 0) = 320$$

³⁰ V tomto prípade sa pri výpočte HAL berie do úvahy hodnota AL 0, pretože podzariadenie fungovalo v predchádzajúcich rokoch. Ak by podzariadenie začalo fungovať v roku 2016, potom roky 2014 a 2015 by sa pri výpočte HAL nebrali do úvahy. Informácie o takýchto prípadoch nájdete v časti 6.2.

Súčet HAL pre celé zariadenie je 800 a odráža historické činnosti sklárne.

Príklad 2

Papierne majú výrobnú linku, na ktorej je možné vyrábať 3 druhy papiera: novinový papier, nenatieraný bezdrevný papier a natieraný bezdrevný papier. Týchto troch typov produktov sa týkajú tri rôzne referenčné úrovne produktu. V rokoch 2014-2018 boli zistené tieto úrovne činnosti.

Tabuľka 5: Historické úrovne činnosti zariadenia na výrobu papiera

	2014	2015	2016	2017	2018
Novinový papier	800	0	500	700	0
Nenatieraný bezdrevný papier	200	600	0	300	500
Natieraný bezdrevný papier	0 ³¹	400	500	0	500

Tohoto zariadenia sa týkajú tri referenčné úrovne produktu, a preto je potrebné použiť tri podzariadenia. Pre určenie HAL je nutné pre každú referenčnú úroveň produktu zohľadniť aritmetický priemer ročnej produkcie počas základného obdobia, kedy bolo **zariadenie** (t.j. je nutné zohľadniť celé zariadenie, nie iba každé jednotlivé podzariadenie) v prevádzke minimálne pre jeden deň, podľa článku 15 ods. 7):

$$HAL_{\text{novinový papier}} = \text{priemer}_{2014-2018} (800, 0, 500, 700, 0) = 400$$

$$HAL_{\text{nenatieraný bezdrevný}} = \text{priemer}_{2014-2018} (200, 600, 0, 300, 500) = 320$$

$$HAL_{\text{natieraný bezdrevný}} = \text{priemer}_{2014-2018} (0, 400, 500, 0, 500) = 280$$

Súčet HAL pre celé zariadenie je 1000. Tak ako v prvom príklade, výsledky veľmi dobre odrážajú úroveň výroby.

6.2 Určenie historickej úrovne činnosti, keď podzariadenie nebolo v prevádzke počas celého základného obdobia

Osobitné ustanovenia sa uplatňujú, ak HAL nie je k dispozícii pre celé základné obdobia. V tejto súvislosti FAR rozlišuje dve situácie:

- podzariadenie bolo v prevádzke kratšie ako dva kalendárne roky;
- podzariadenie nebolo v prevádzke celý kalendárny rok po začatí bežnej prevádzky.

Ak bolo podzariadenie počas príslušného základného obdobia **v prevádzke kratšie ako dva kalendárne roky**, historické úrovne činnosti sú úrovňami činnosti za prvý kalendárny rok prevádzky po začiatku bežnej prevádzky tohto podzariadenia. Tento prístup platí pre všetky podzariadenia v rámci zariadenia s prvým spustením bežnej prevádzky po 01.01.2017 alebo 01.01.2022.

³¹ Aj v tomto prípade sa pri výpočte HAL berie do úvahy hodnota AL 0, pretože podzariadenie fungovalo v predchádzajúcich rokoch. Ak by podzariadenie začalo fungovať v roku 2015, potom rok 2014 by sa pri výpočte HAL nebral do úvahy. Informácie o takýchto prípadoch nájdete v časti 6.2.

Ak podzariadenie nebolo počas základného obdobia **v prevádzke jeden kalendárny rok** po začatí bežnej prevádzky, historická úroveň činnosti sa určí po predložení správy o úrovni činnosti po uplynutí prvého kalendárneho roka prevádzky³².

Na zohľadnenie možného ukončenia prevádzky (pod) zariadenia alebo možnej zmeny výroby počas základného obdobia nie je potrebný žiadny špecifický prístup. Každá takáto zmena bude automaticky upravená pravidlami zmeny úrovne aktivity. *Ďalšie usmernenie nájdete v návode k postupu č. 7 o nových účastníkoch a vyradení z prevádzky.*

Pre fázu 4, je „začiatok bežnej prevádzky“ definovaný ako prvý deň prevádzky (článok 2 ods. 12) FAR)³³. „Prvý deň prevádzky“ je definovaný ako prvý deň, kedy je úroveň činnosti vyššia ako 0.

Nižšie uvedené textové pole obsahuje niekoľko príkladov, ako zohľadniť prevádzku podzariadení počas základného obdobia pri určovaní HAL.

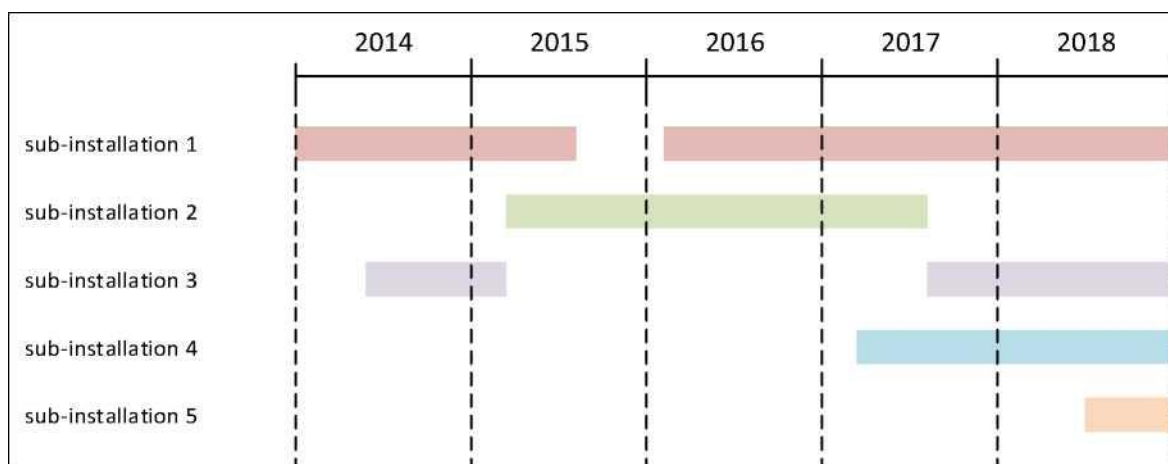
³² To bude platiť pre (pod) zariadenia, ktoré začnú prevádzku po 1. januári 2018 (resp. 2023). V týchto prípadoch nebude HAL dispozícií včas, aby sa mohla zahrnúť do NIMs, ale bude známa pred začiatkom fázy 4.

³³ Odlišné ako pri fáze 3.

Textové pole Príklady výpočtu HAL pre podzariadenia, ktoré neboli v prevádzke počas celého základného obdobia

Nasledujúci príklad ilustruje, ako sa majú rôzne podzariadenia vziať do úvahy pri určovaní HAL v závislosti od roku, v ktorom začnú prevádzku, a od toho, ako fungujú v nasledujúcich rokoch počas základného obdobia.

V tomto príklade sa uvádza niekoľko podzariadení s uvedením rokov, v ktorých boli v prevádzke počas základného obdobia. Predpokladá sa, že podzariadenia 2, 4 a 5 majú začiatok svojej bežnej prevádzky počas základného obdobia, t.j. nikdy neboli v prevádzke skôr. Potom sa uvádza niekoľko príkladov zariadení, ktoré sa skladajú z jedného alebo viacerých uvedených podzariadení.

Podzariadenie 1, 2, 3, 4, 5

Zariadenie	Pozostávajúce z	Roky, ktoré sa majú zohľadniť pre HAL pre každé podzariadenie					Podzariadenie v prevádzke < 2 kalendárne roky?	Ak áno, rok relevantný pre HAL
		2014	2015	2016	2017	2018		
A	Podzar. 1	X	X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
B	Podzar. 2		X	X	X		Nie	Nie je k disp.
C	Podzar. 3	X	X		X	X	Nie	Nie je k disp.
D	Podzar. 4				X	X	Áno	2018
E	Podzar. 5					X	Áno	2019
F	Podzar. 1	X	X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
	Podzar. 2		X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
G	Podzar. 1	X	X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
	Podzar. 3	X	X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
H	Podzar. 2		X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
	Podzar. 3	X	X	X	X	X	Nie	Nie je k disp.
I	Podzar. 4				X	X	Áno	2018
	Podzar. 5					X	Áno	2019
J	Podzar. 3	X	X		X	X	Nie	N.A.
	Podzar. 4				X	X	Áno	2018

Textové pole - Pokračovanie príkladov

Pre zhrnutie:

- Ak podzariadenie A začne svoju prevádzku počas základného obdobia v roku Y, môže byť zohľadnené len od roku Y (t.j. v prípade, že je v zariadení zahrnutých niekoľko podzariadení, toto podzariadenie NEBUDE mať AL 0 v roku Y-1). Ide napríklad o prípad podzariadenia 2, ktoré začne svoju prevádzku v roku 2015, a preto sa pri výpočte HAL nikdy nezohľadnil rok 2014;
- S výnimkou situácií opísaných v predchádzajúcej odrážke je potrebné pri výpočte HAL zohľadniť všetky roky počas základného obdobia, kedy bolo ASPOŇ JEDNO podzariadenie v prevádzke (ak podzariadenie nebolo v prevádzke počas jedného alebo viacerých rokov základného obdobia, ale iné podzariadenie bolo, tieto roky sa počítajú s AL 0 - pozri príklady v časti 6.1). V tomto prípade sa pre zariadenie C rok 2016 neberie do úvahy v HAL, pretože podzariadenie v tomto roku nie je v prevádzke a zariadenie C nemá iné podzariadenie. Rok 2016 sa však berie do úvahy pre HAL podzariadenia 3 v zariadení H, aj keď jeho AL je 0 pre daný rok, pretože zariadenie H bolo v prevádzke najmenej jeden deň v danom roku (s podzariadením 2);
- Ak podzariadenie bolo v prevádzke počas základného obdobia menej ako 1 celý kalendárny rok, jeho HAL bude vychádzať z AL prvého celého kalendárneho roka prevádzky, t.j. z AL roku 2019. V tomto prípade je to prípad podzariadenia 5.

V prípade **nových účastníkov** sa v podstate uplatňuje rovnaký prístup na výpočet množstva bezodplatných kvót ako pre existujúce zariadenia, t.j. vynásobenie hodnoty HAL referenčnou úrovňou³⁴. Počas prvých dvoch rokov prevádzky nového účastníka bude výpočet predbežného ročného počtu emisných kvót využívať skutočnú úroveň činnosti nového účastníka v príslušnom roku.³⁵

Podrobnejšie usmernenie o pridelení novým účastníkom, pozri návod k postupu č. 7.

Podrobnejšie pravidlá o tom, ako určiť zmenu v pridelovaní v dôsledku zmien úrovne činnosti, sú stanovené vo Vykonávacom akte o zmene úrovne činnosti (ALC)³⁶. *Podrobnejšie pokyny nájdete v návode k postupu v zmenách úrovne činnosti.*

³⁴ A iné korekčné faktory (ako napr. CLEF), podľa vhodnosti.

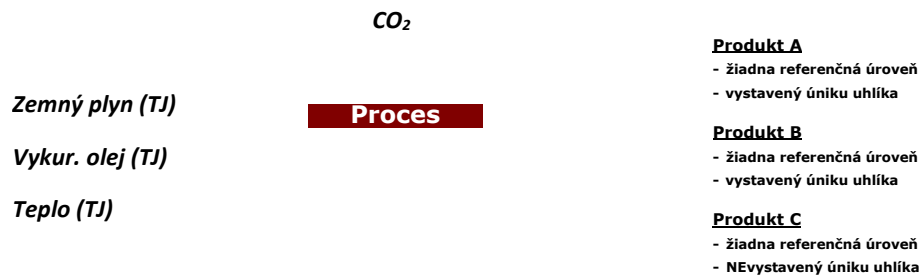
³⁵ Všimnite si, že toto sa líši od fázy 3, kde úrovne aktivity pre nových účastníkov boli určené vynásobením kapacity každého podzariadenia koeficientom relevantného využitia kapacity (RCUF alebo SCUF).

³⁶ Pozri Vykonávací akt.

7 Ďalšie príklady

V tejto kapitole sú uvedené ďalšie príklady, ktoré znázorňujú výpočet pridelovania emisných kvót zariadeniam.

7.1 Príklad 1: Zariadenie bez referenčných úrovní produktu a s rôznymi stavmi únikov uhlíka

Obrázok 8 Koľko podzariadení sa nachádza v tomto zariadení?

Zvážte nasledujúce zariadenie, ktoré vyrába tri produkty (A, B a C), z ktorých A a B sa považujú za vystavené výraznému riziku úniku uhlíka, a C nie.

Pretože produkty A, B a C nemajú príslušnú referenčnú úroveň produktu, je nutné použiť núdzový postup. Ak nevznikajú žiadne spôsobilé emisie z procesov, potom by mali byť použité len referenčné úrovne tepla a paliva. Pretože stav únikov uhlíka nie je rovnaký pre všetky produkty, budú existovať celkom štyri podzariadenia.

1. Referenčná úroveň tepla pre produkty považované za vystavené úniku uhlíka (A a B);
2. Referenčná úroveň tepla pre produkty, ktoré nie sú považované za produkty vystavené úniku uhlíka (C);
3. Referenčná úroveň paliva pre produkty považované za vystavené úniku uhlíka (A a B);
4. Referenčná úroveň paliva pre produkty, ktoré nie sú považované za produkty vystavené úniku uhlíka (C).

Pre výpočet historickej úrovne činnosti každého zariadenia je nutné zohľadniť len podiel tepla (príp. paliva) nevyhnutného k výrobe príslušného produktu (príslušných produktov):

- HAL podzariadenia 1 by mala vychádzať len z merateľného tepla spotrebovaného k výrobe produktov A a B;
- HAL podzariadenia 2 by mala vychádzať len z merateľného tepla spotrebovaného k výrobe produktu C;
- HAL podzariadenia 3 by mala vychádzať len z paliva spáleného k výrobe produktov A a B, a nie z paliva spáleného za účelom výroby merateľného tepla
- HAL podzariadenia 4 by mala vychádzať len z paliva spáleného k výrobe produktu C, a nie z paliva spáleného za účelom výroby merateľného tepla

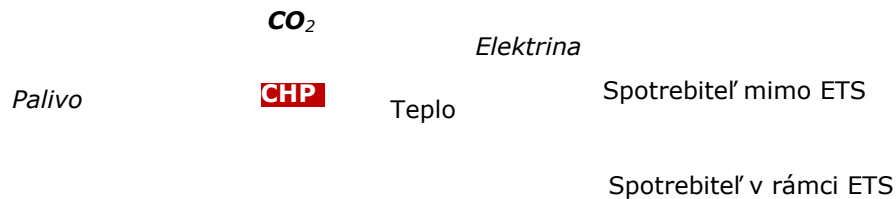
Pokyny k údajom, ktoré budú použité, nájdete v *návode k postupu č. 3 o zbere údajov*.

7.2 Príklad 2: Kombinovaná výroba tepla a elektriny (CHP)

Zariadenie CHP (pozri obrázok 9) vyrába teplo aj elektrinu:

- Výroba elektriny nie je spôsobilá k pridelovaniu bezodplatných emisných kvót.
- Výroba tepla je spôsobilá k pridelovaniu bezodplatných emisných kvót:
 - Zariadenie CHP nedostane žiadne bezodplatné kvóty pre tú časť tepla, ktorá je dodávaná inému **spotrebiteľovi ETS**, pretože iný spotrebiteľ tepla v rámci ETS získa bezodplatné kvóty za teplo, ktoré spotrebuje.
 - Zariadenie CHP dostane bezodplatné kvóty podľa referenčnej úrovne tepla za teplo exportované **spotrebiteľom mimo ETS** a za teplo spotrebované v zariadení, pokiaľ toto teplo nie je využívané k výrobe elektriny. Pri určovaní historickej úrovne činnosti príslušnej pre podzariadenie CHP pre referenčnú úroveň tepla je nutné zohľadniť iba túto časť tepla.

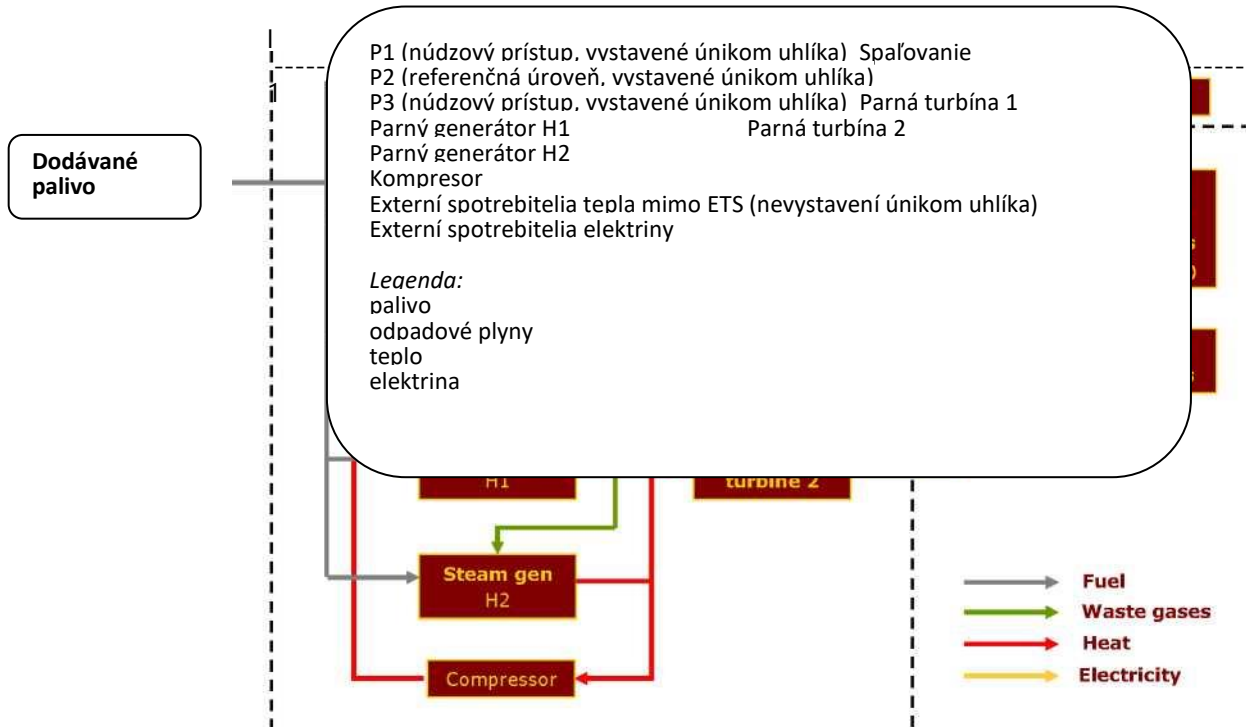
Implicitne nie sú spotrebitelia mimo ETS považovaní za subjekty vystavené riziku únikov uhlíka. V prípade, že bude prevádzkovateľ CHP schopný preukázať, že je jeden zo spotrebiteľov jeho tepla mimo ETS považovaný za subjekt vystavený riziku únikov uhlíka, možno bude nutné, aby podzariadenie rozdelil na 2 podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla: jedno pre spotrebiteľov tepla mimo ETS, ktorí sú považovaní za subjekty vystavené riziku únikov uhlíka, a jedno pre spotrebiteľov mimo ETS, ktorí za takéto subjekty považovaní nie sú.

Obrázok 9 Schematický diagram zariadenia CHP

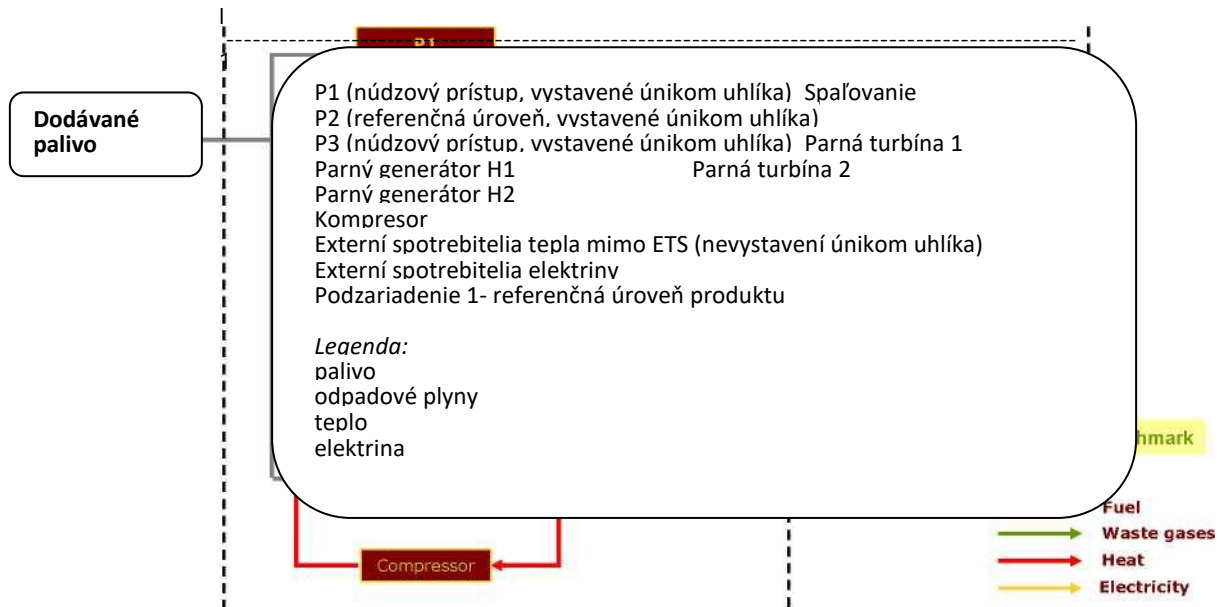
7.3 Príklad 3: Súhrnný príklad

Rámček 1 - Kombinácia všetkých metódík

- Čiarkovane sú orámované hranice povolenia zariadenia.
- Každý rámček znázorňuje fyzickú jednotku, kde sa odohráva jeden alebo viacero priemyselných procesov
- Aby nebol tento príklad presýtený číselnými údajmi, nie sú tu uvedené emisie skleníkových plynov, ktoré sú však pre každý proces dôležité a mali by byť priradené každej procesnej jednotke.
- Farebné čiary znázorňujú toky energie smerujúce do a z procesných jednotiek.
- P1, P2, a P3 sa týkajú troch procesných jednotiek, v ktorých sa produkt vyrába.
 - V prípade P2 je k dispozícii produkt s referenčnou úrovňou.
 - P1 a P3 referenčnú úroveň produktu nemajú.
- Úniky uhlíka
 - P1, P2 a P3 sú vystavené závažnému riziku únikov uhlíka.
 - Externí spotrebitelia tepla nie sú.
- Nedochádza k bezpečnostnému spaľovaniu

Rámček 2 - referenčná úroveň produktu

Krok 1a: Určenie podzariadení pre referenčnú úroveň produktu

Zariadenie má 1 produkt s referenčnou úrovňou produktu (teda $n = 1$). Pre výrobu tohto produktu je určená procesná jednotka P2.

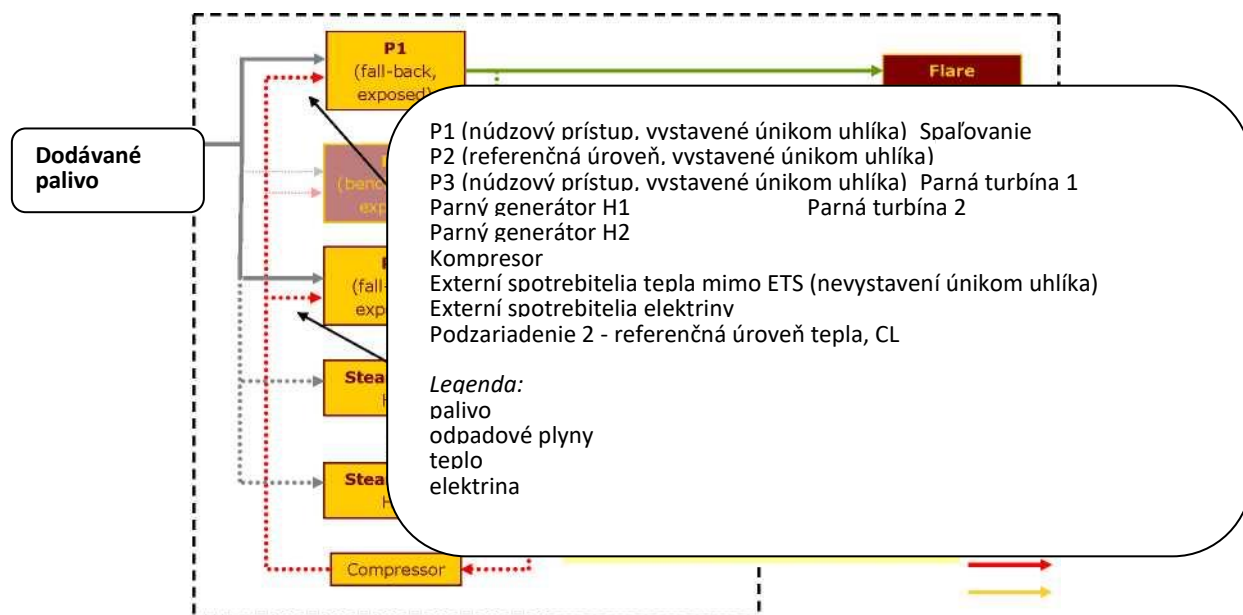
Krok 1b: Priradenie relevantných vstupov a výstupov

- Čiarkovane sú vyznačené toky energie príslušné pre podzariadenie 1.
- Do podzariadenia 1 (P2) sú dodávané teplo a palivo, výstupom sú odpadové plyny a emisie (nie sú znázornené), pričom sú priradené podzariadeniu.
- Množstvo vstupov palív a tepla (v jednotkách energie) neovplyvní počet bezodplatne pridelovaných emisných kvót podzariadenia 1, avšak informácie o nich sú relevantné, pretože by nemali byť priradené iným podzariadeniam.

Krok 1c: Určenie historickej úrovne činnosti

- Určenie historickej úrovne činnosti podzariadenia 1 bude založené na historických úrovniach výroby produktu P2.

Rámček 3 - referenčná úroveň tepla, zariadenie vystavené únikom uhlíka

Krok 2a Určiť jedno alebo dve zariadenia pre referenčnú úroveň tepla

- Zariadenie spotrebuje merateľné teplo mimo hraníc referenčnej úrovne produktu (P1 a P3) a exportuje teplo spotrebiteľom mimo ETS.
- Procesné jednotky (P1 a P3) sú vystavené závažnému riziku únikov uhlíka, zatiaľ čo spotrebitelia mimo ETS nie sú. Preto je nutné určiť dve podzariadenia pre referenčnú úroveň tepla.

Krok 2a a 2b, priradenie relevantných vstupov a výstupov (podzariadenie 2)

- Podzariadenie 2 zodpovedá za teplo spotrebované P1 a P3, za emisie spojené s výrobou tohto tepla a za toky energie použité k výrobe tohto tepla.
- Teplo je vyrábané spaľovaním odpadových plynov a paliva v 2 parných generátoroch; časť vyrobeného tepla spotrebúvajú aj iní spotrebitelia. Podzariadenie 2 teda zodpovedá za časť odpadových plynov a paliva spaľovaných v parných generátoroch a za časť súvisiacich emisií.

Krok 2c Určenie historickej úrovne činnosti (podzariadenie 2)

- Historická úroveň činnosti podzariadenia 2 bude vychádzať zo súčtu tepla spotrebovaného P1 a P3.

Rámček 4 - referenčná úroveň tepla, zariadenie nie je vystavené únikom uhlíka

Dodávané
palivo

P1 (núdzový prístup, vystavené únikom uhlíka) Spaľovanie
P2 (referenčná úroveň, vystavené únikom uhlíka)
P3 (núdzový prístup, vystavené únikom uhlíka) Parná turbína 1
Parný generátor H1 Parná turbína 2
Parný generátor H2
Kompresor
Externí spotrebitelia tepla mimo ETS (nevystavení únikom uhlíka)
Externí spotrebitelia elektriny
Podzariadenie 3 - referenčná úroveň tepla, non-CL

Legenda:

palivo
odpadové plyny
teplo
elektrina

Krok 2a a 2b, priradenie relevantných vstupov a výstupov (podzariadenie 3)

- Podzariadenie 3 bude určené pre výrobu merateľného tepla spotrebúvaného pre výrobu produktov *nepovažovaných* za produkty vystavené závažnému riziku únikov uhlíka. V tomto príklade sú spotrebitelia mimo ETS a emisné kvóty sú teda prideľované výrobcovi tepla (pretože závodu mimo ETS nemôžu byť pridelené žiadne kvóty).

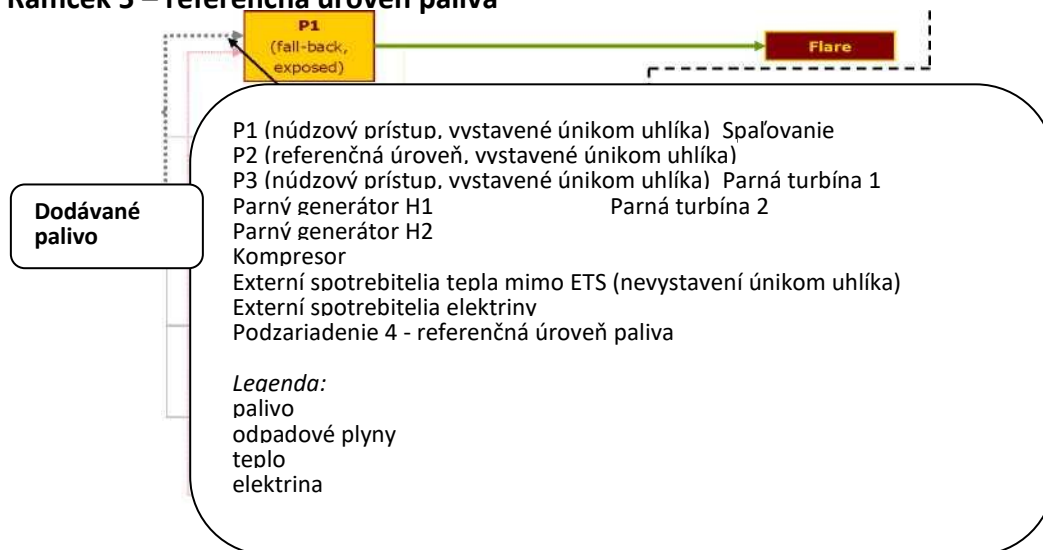
Ak je spotrebiteľom tepla iné zariadenie ETS, mali by byť bezodplatné kvóty pridelené spotrebiteľovi tepla, a toto podzariadenie by nemalo byť súčasťou dotknutého zariadenia.

- Rovnako ako pri podzariadení 2, zodpovedá podzariadenie 3 za časť odpadových plynov a paliva spaľovaných v parných generátoroch a za časť príslušných emisií (berú sa do úvahy iba emisie na „strane spotrebiteľa“ z odpadových plynov – ďalšie pokyny nájdete v Návodú k postupu č. 8). Podzariadenia 2 a 3 sa spoločne týkajú celkového množstva paliva použitého na výrobu merateľného tepla a zodpovedajúcich emisií.

Krok 2c Určenie historickej úrovne činnosti (podzariadenie 3)

Historická úroveň činnosti podzariadenia 3 bude vychádzať z tepla exportovaného spotrebiteľom mimo ETS.

Rámček 5 – referenčná úroveň paliva

Krok 3a Určiť jedno alebo dve podzariadenia pre referenčnú úroveň paliva

- Tento príklad zariadenia obsahuje dve procesné jednotky (P1 a P3), pričom je palivo spaľované pre účely priameho vykurovania. Obe jednotky vyrábajú produkty považované za produkty vystavené únikom uhlíka, a preto sa ich týka rovnaké podzariadenie (podzariadenie 4).

Krok 3b Priradenie relevantných vstupov a výstupov (podzariadenie 4)

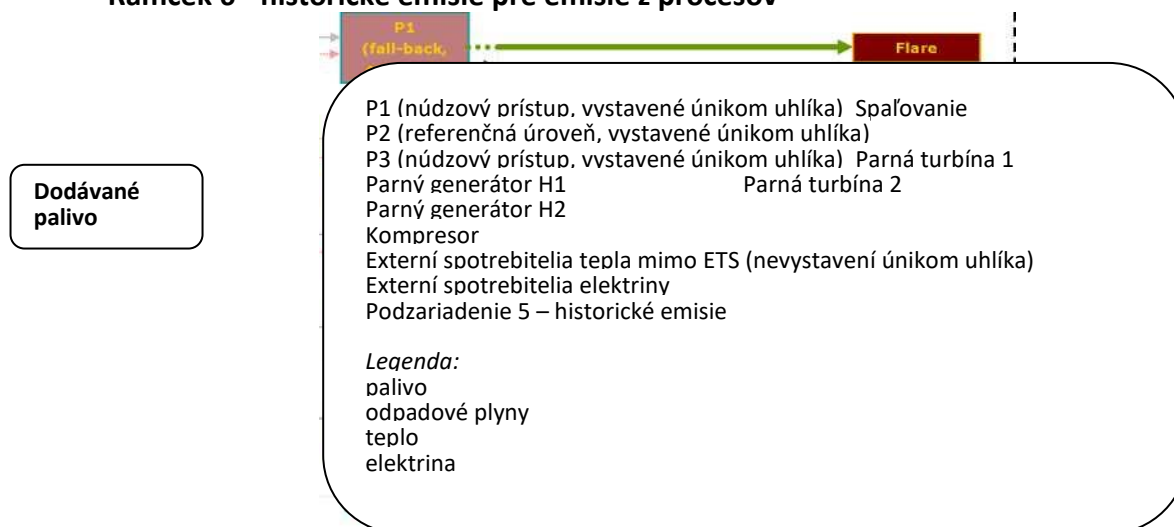
- Relevantnými vstupmi je použité palivo, relevantnými výstupmi sú emisie.

Pokiaľ by malo dochádzať k bezpečnostnému spaľovaniu (v tomto prípade nedochádza k spaľovaniu z bezpečnostných dôvodov), bude relevantným vstupom aj palivo a/alebo odpadové plyny spotrebované k bezpečnostnému spaľovaniu.

Krok 3c Určenie historickej úrovne činnosti (podzariadenie 4)

- V tomto prípade, pretože je časť paliva premenená na odpadové plyny, je nutné venovať pozornosť výpočtu historickej úrovne činnosti podzariadenia 4. HAL nesmie zahŕňať tú časť paliva, ktorá je premenená na odpadové plyny (*d ďalšie podrobnosti k tomu, ako to zrealizovať, nájdete v Návode k postupu č. 8; pokyny sa vzťahujú k rovnakému príkladu*).

Rámček 6 - historické emisie pre emisie z procesov

Krok 4a Určiť jedno alebo dve podzariadenia pre emisie z procesov

- V tomto modelovom závode môžu byť odpadové plyny vyprodukované P1 a P3 buď spaľované (nie z bezpečnostných dôvodov), alebo používané pre spaľovanie v parných generátoroch.
- Spaľovanie (iné než bezpečnostné) nie je spôsobilé k bezodplatným emisijným kvótam a použitie odpadových plynov v parných generátoroch je upravené 2 referenčnými úrovňami tepla (rámčeky 3 a 4).
- Podzariadenie 5 je teda pre produkciu odpadových plynov z P1 a P3 určené pomocou postupu podľa historických emisií a ako relevantný tok bude priradený tok vyprodukovaných odpadových plynov.

Krok 4b Priradenie relevantných vstupov a výstupov (podzariadenie 5)

Relevantnými vstupmi a výstupmi sú:

- Množstvo CO₂ v odpadovom plyne
- Množstvo neúplne spáleného uhlíka v odpadovom plyne
- Energetický obsah nespáleného odpadového plynu
- Palivo potrebné k produkcii odpadového plynu

Krok 4c Určenie historickej úrovne činnosti (podzariadenie 5)

Historickou úrovňou činnosti by mali byť emisie CO₂ obsiahnuté v odpadových plynoch (celkom zoxidovaný uhlík obsiahnutý v odpadových plynoch) plus emisie pochádzajúce zo spaľovania neúplne spáleného uhlíka v odpadových plynoch MÍNUS emisie zo spaľovania množstva zemného plynu s rovnakým obsahom energie. Nezabudnite, že sú emisné kvóty prideľované spotrebiteľovi odpadových plynov, a nie výrobcovi. V tomto prípade to nie je relevantné, pretože odpadové plyny sú produkované i spotrebúvané v rovnakom zariadení. *Ďalšie pokyny k prideľovaniu emisných kvót za emisie v odpadových plynoch nájdete v Návode k postupu č. 8.*

Rámček 7 - nespôsobilé emisie

**Dodávané
palivo**

P1 (núdzový prístup, vystavené únikom uhlíka) Spaľovanie
P2 (referenčná úroveň, vystavené únikom uhlíka)
P3 (núdzový prístup, vystavené únikom uhlíka) Parná turbína 1
Parný generátor H1 Parná turbína 2
Parný generátor H2
Kompresor
Externí spotrebitelia tepla mimo ETS (nevystavení únikom uhlíka)
Externí spotrebitelia elektriny

Legenda:
palivo
odpadové plyny
teplo
elektrina

Poslednou činnosťou týkajúcou sa podzariadenia je priradenie nespôsobilých emisií, t.j. emisií pochádzajúcich z výroby elektriny alebo iného než bezpečnostného spaľovania. Pretože tieto emisie nie sú spôsobilé pre pridelovanie bezodplatných emisných kvót, nie je pre ne potrebné podzariadenie. Sú skôr pridelené ako informatívne položky v úplnom zozname činností a emisií pre zaistenie toho, aby existovala rovnováha a nič nebolo započítané dvakrát, atď.

V tejto fáze by mal prevádzkovateľ skontrolovať, či všetky určené zdroje (napríklad vstupy energie a emisie) buď boli pridelené podzariadeniu, alebo sú uvedené v časti pre nespôsobilé položky; všetky zdroje (všetky ich časti) môžu byť priradené len raz.

Príloha A: Porovnanie s Návodom k postupu č. 2 z roku 2011

Nižšie uvedená tabuľka znázorňuje, ako časti Návodu k postupu č. 2 z roku 2011 zodpovedajú častiam v aktuálnej verzii z roku 2019, v ktorých sú uvedené hlavné témy. Upozorňujeme, že obsah príslušných častí v rôznych verziách sa môže výrazne meniť v dôsledku nových pravidiel v revidovanej smernici ETS alebo v nariadení FAR. Znak '-' znamená, že téma nebola zahrnutá v príslušnom návode k postupu.

Obsah	Časť v		Poznámky
	Návod č. 2 z r. 2011	Návod č. 2 z r. 2019	
Úvod	1	-, v GD1	GD2 z roku 2019 sa vzťahuje na všeobecný úvod v GD1 z roku 2019
Stav dokumentov s pokynmi	1.1	-, v GD1	
Základné informácie o návodoch k postupu CIM	1.2	-, v GD1	
Použitie návodov k postupu	1.3	-, v GD1	
Ďalšie pokyny	1.4	-, v GD1	
Pôsobnosť tohto návodu k postupu	1.5	1	
Prehľad prístupov k pridelovaniu	1.5	2	
Kedy uplatniť ktorý prístup na úrovni zariadenia	1.5	2.1	Zahrnuté podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním, prehľad príslušných konceptov v návode k postupu z roku 2019
Vplyv úniku uhlíka	-, v GD5	2.2	Presunutý (aktualizovaný) obsah GD5 z roku 2011 o úniku uhlíka do GD2 z roku 2019
Rozdelenie zariadení na podzariadenia	2	3	Zahrnuté podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním (DV) v návode k postupu z roku 2019
Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň produktu	2.1	3.1	
Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň tepla	2.2	3.2	
Stanovenie podzariadenia spojeného s diaľkovým vykurovaním	-	3.3	
Stanovenie podzariadení pre referenčnú úroveň paliva	2.3	3.4	

Stanovenie podzariadení pre emisie z procesov	2.4	3.5	
Stanovenie pridelených emisných kvót pre podzariadenie	3	4	Zahrnuté podzariadenie DV v návode k postupu z roku 2019, aktualizované rovnice / príklady o aritmetický priemer namiesto stredných hodnôt pre historické úrovne činnosti
Podzariadenie pre referenčnú úroveň produktu	3.1	4.1	
Podzariadenie pre referenčnú úroveň tepla	3.2	4.2	
Podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním		4.3	
Podzariadenie pre referenčnú úroveň paliva	3.3	4.4	
Podzariadenie pre emisie z procesov	3.4	4.5	
Predbežné a konečné pridelenie emisných kvót jednotlivým zariadeniam	4	5	V návode k postupu z roku 2019 zahrnuté podzariadenie spojené s diaľkovým vykurovaním
Základné pridelenie	4.1	-	Vymazané v 2019 GD, nakoľko to viac už nie je relevantné
Predbežné pridelenie emisných kvót	4.2	5.1	
Konečné pridelenie emisných kvót	4.3	5.2	
Určenie počiatkovej kapacity	5	-	Vymazané v návode k postupu z roku 2019, odkaz na nové pravidlá o zmenách úrovne činnosti podľa FAR v samostatnom návode k postupu
Určenie historickej úrovne činnosti	6	6	
Výber základného obdobia	6.1	-	Vymazané v návode k postupu z roku 2019, keďže už viac nie je relevantné
Štandardný prístup	6.2	6.1	
Určenie historickej úrovne činnosti, keď podzariadenie nebolo v prevádzke počas celého základného obdobia	6.3	6.2	
Zmeny kapacity	6.4	-	Vymazané v návode k postupu z roku 2019, odkaz na samostatný návod k postupu o pravidlách o zmenách úrovne činnosti podľa FAR
Ďalšie príklady	7	7	

